



## Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA  
PAOLA MENGOZZIJA,  
predstavljeni 19. novembra 2015<sup>1</sup>

**Združeni zadevi C-186/14 P in C-193/14 P**

**ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. in drugi  
proti  
Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd  
in  
Svet Evropske unije  
proti**

**Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd**

„Pritožba — Damping — Uredba (ES) št. 384/96 — Člen 3(5), (7) in (9) — Člen 6(1) — Uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla iz Kitajske — Dokončna protidampinška dajatev — Ugotovitev grožnje škode — Upoštevanje podatkov iz časa po obdobju preiskave — Obseg sodnega nadzora“

### I – Uvod

1. ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. in drugi (v nadaljevanju: družba ArcelorMittal in drugi) ter Svet Evropske unije s svojima pritožbama predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Hubei Xinyegang Steel/Svet (T-528/09, EU:T:2014:35, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to ugodilo predlogu tožeče stranke za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 926/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske<sup>2</sup> (v nadaljevanju: sporna uredba).

2. S tema pritožbama, ki sta bili združeni s sklepom predsednika Sodišča z dne 28. julija 2014, se Sodišču ponuja priložnost, da prvič natančno opredeli obseg pojma „grožnja škode“ v smislu člena 3 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti,<sup>3</sup> kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005<sup>4</sup> (v nadaljevanju: osnovna uredba). Z navedenima pritožbama se postavlja tudi vprašanje mej, ki jih mora prvostopenjsko sodišče upoštevati pri nadzoru nad gospodarskimi presojami, ki jih institucije izvajajo v okviru ukrepov za zaščito pred dumpingom.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — UL L 262, str. 19.

3 — UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45.

4 — UL L 340, str. 17.

## II – Pravni okvir

### 3. Člen 3 osnovne uredbe določa:

„1. V zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

[...]

5. Preiskava učinka dumpinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dumpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje dumpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. [Ta seznam ni izčrpen in ne] eden ali več teh dejavnikov skupaj ni, oz. niso odločujoči.

[...]

7. Razen dumpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu uvozu v skladu s odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dumpinških cenah, zmanjševanje [krčenje] povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.

[...]

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi dumping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča. Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

- (a) znatno povečana stopnja dumpinškega uvoza na trgu Skupnosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (b) dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dumpinškega izvoza v Skupnost, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz;
- (c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu;

in

- (d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dumpinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.“

#### 4. Člen 6(1) osnovne uredbe določa:

„Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni Skupnosti. Ta preiskava pokriva tako dumping kakor tudi škodo; oba pojava se preiskujeta sočasno. Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dumpinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka. Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.“

### III – Dejansko stanje

5. Komisija je na podlagi pritožbe Zaščitnega odbora industrije jeklenih brezšivnih cevi Evropske unije 9. julija 2008 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske.<sup>5</sup>

6. Komisija se je v skladu s členom 17 osnovne uredbe odločila, da bo preiskavo omejila na vzorec. V tem okviru je izbrala štiri kitajske proizvajalce izvoznike, katerih izvoz je predstavljal 70 % celotnega izvoza zadevnega izdelka v Unijo. Med temi proizvajalci izvozniki je bila družba Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (v nadaljevanju: Hubei).

7. Komisija je 7. aprila 2009 sprejela Uredbo (ES) št. 289/2009 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske<sup>6</sup> (v nadaljevanju: začasna uredba).

8. Komisija je v uvodni izjavi 13 začasne uredbe navedla, da je preiskava dampa in škode zajela obdobje od 1. julija 2007 do 30. junija 2008 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2005 do konca obdobja preiskave (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).

9. V skladu s preučitvijo Komisije, kot je povzeta v uvodni izjavi 135 začasne uredbe, je ta institucija menila, prvič, „da industrija Skupnosti v obravnavanem obdobju ni utrpela znatne škode, vendar je bila na koncu [obdobja preiskave] ogrožena“, drugič, „da obstajajo vsi pogoji za pojav škode po [obdobju preiskave]“, in tretjič, „da je izpolnjen tudi pogoj nevarnosti škode“.

10. Svet je 24. septembra 2009 sprejel sporno uredbo.

11. Svet je v uvodnih izjavah od 35 do 81 te uredbe potrdil ugotovitve Komisije iz začasne uredbe v zvezi z neobstojem škode in obstojem grožnje škode industriji Unije. V zvezi s tem je upošteval podatke za obdobje po obdobju preiskave, in sicer za obdobje od julija 2008 do marca 2009.

### IV – Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

12. Družba Hubei je 30. decembra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe. Komisija ter družba ArcelorMittal in drugi so intervenirali v podporo predlogom Sveta.

13. Družba Hubei je v utemeljitev svoje tožbe navedla tri tožbene razloge. Med temi tožbenimi razlogi se je tretji nanašal na kršitev členov 3(9), 9(4) in 10(2) osnovne uredbe, ker je sporna uredba temeljila na očitnih napakah pri presoji v zvezi z obstojem grožnje znatne škode.

5 — UL C 174, str. 7.

6 — UL L 94, str. 48.

14. Splošno sodišče je presodilo samo tretji tožbeni razlog družbe Hubei in ga sprejelo. Menilo je, prvič, da je Svet s tem, da je potrdil ugotovitev Komisije, da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena, storil očitno napako pri presoji, in drugič, da je s tem, da je v obravnavani zadevi ugotovil obstoj grožnje škode, kršil člen 3(9) osnovne uredbe.

15. Kar zadeva presoje institucij glede ogroženosti industrije Unije, je Splošno sodišče v točki 61 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so razen razvoja tržnega deleža industrije Unije vsi gospodarski dejavniki, ki sta jih navedli instituciji, pozitivni in skupaj kažejo podobo industrije, ki je v zagonu, in ne podobe industrije, ki bi bila občutljiva ali ogrožena. Kot je menilo, upoštevni gospodarski podatki ne podpirajo ugotovitve institucij Unije glede ogroženosti industrije Unije.

16. Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 63 do 65 izpodbijane sodbe zavrnilo druge elemente, ki sta jih navedli instituciji v utemeljitev svoje ugotovitve, da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena. Zlasti je poudarilo, da se krčenje povpraševanja ne sme pripisati dampinškemu uvozu, in presodilo, da upoštevni elementi v obravnavanem primeru ne podpirajo trditve, v skladu s katero je povečanje uvoza s poreklom iz Kitajske zagotovo oviralo vlaganja in povečanje proizvodne zmogljivosti industrije Unije, da bi se odzvala na razširitev trga.

17. Kar zadeva grožnjo škode, je Splošno sodišče po preučitvi, opravljeni v točkah od 70 do 90 izpodbijane sodbe, v točki 91 te sodbe presodilo, da od štirih dejavnikov iz člena 3(9) osnovne uredbe instituciji enega dejavnika (zaloge izdelkov v preiskavi) ne štejeta za odločujočega, da dva dejavnika (obseg uvoza in cene uvoza) kažeta neskladnosti med napovedmi Komisije, ki jih je Svet potrdil v sporni uredbi, in upoštevni podatki za obdobje po obdobju preiskave, en dejavnik (zmogljivost izvoznika in tveganje preusmeritve izvoza) pa je pomanjkljiv glede upoštevni elementov.

18. Splošno sodišče je v isti točki 91 izpodbijane sodbe dodalo, da je treba te neskladnosti in pomanjkljivosti obravnavati z vidika zahtev iz člena 3(9) osnovne uredbe, v skladu s katerima mora grožnja škode temeljiti na „dejstvih, in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti“, sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, pa mora biti „jasno predvidena in neposredno grozeča“.

19. Zato je Splošno sodišče v točki 93 izpodbijane sodbe sklenilo, da je treba, ker je sporna uredba temeljila na ugotovitvi grožnje škode in ker je Svet v zvezi s tem storil napako, navedeno uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem nalaga protidampinške dajatve na izvoz izdelkov družbe Hubei in pobira začasne dajatve, uvedene na ta izvoz.

#### **V – Predlogi strank v okviru pritožb in postopek pred Sodiščem**

20. V zadevi C-186/14 P družba ArcelorMittal in drugi Sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- zavrne prvi del tretjega tožbenega razloga, ki ga je navedla tožeča stranka na prvi stopnji;
- zadevo v preostalem vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
- družbi Hubei naloži plačilo stroškov, ki so jih družba ArcelorMittal in drugi priglasili na prvi stopnji in v okviru te pritožbe.

21. V zadevi C-193/14 P Svet Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;

- zavrne prvi del tretjega tožbenega razloga, ki ga je navedla tožeča stranka na prvi stopnji;
  - zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to preuči preostale tožbene razloge, navedene na prvi stopnji;
  - družbi Hubei naloži plačilo stroškov, ki jih je Svet priglasil v obeh postopkih.
22. Družba Hubei Sodišču predlaga, naj:
- zavrne pritožbi v celoti in
  - pritožnicam naloži plačilo stroškov.
23. Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 28. julija 2014 zadevi združil za ustni del postopka in izdajo sodbe.
24. Komisija je na podlagi člena 172 Poslovnika Sodišča vložila odgovor na pritožbo, v katerem se pridružuje predlogom družbe ArcelorMittal in drugih in Sveta ter Sodišču predlaga, naj družbi Hubei naloži plačilo stroškov.
25. Italijanska republika, ki ji je bilo s sklepom predsednika Sodišča z dne 21. avgusta 2014 dovoljeno intervenirati v zadevi C-193/14 P v podporo predlogom Sveta, Sodišču prav tako predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, zavrne prvi del tretjega tožbenega razloga, ki ga je navedla tožeča stranka na prvi stopnji, in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

## VI – Analiza pritožbenih razlogov

26. Družba ArcelorMittal in drugi navajajo tri razloge za razveljavitev. Ti razlogi se nanašajo na napačno razlago člena 3(7) osnovne uredbe, napačno uporabo člena 3(9) in kršitev člena 6(1) te uredbe ter na napako, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče, s tem ko je sklenilo, da analiza institucij Unije v zvezi z grožnjo škode vsebuje očitno napako pri presoji.
27. Svet pa v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri razloge za razveljavitev, ki se nanašajo na, prvič, kršitev člena 3(5) osnovne uredbe in izkrivljanje dokazov, drugič, napačno razlago člena 3(7) osnovne uredbe, tretjič, napačno razlago člena 3(9) osnovne uredbe, in četrtič, napačno uporabo prava Splošnega sodišča, ker naj bi to z lastno presojjo gospodarskih dejavnikov nadomestilo presojjo institucij Unije.
28. Ker so skoraj vsi razlogi v obeh pritožbah podobni oziroma se večinoma vsaj prekrivajo, predlagam, naj se preučijo skupaj v tem vrstnem redu:
- prvi pritožbeni razlog Sveta in prvi del tretjega pritožbenega razloga družbe ArcelorMittal in drugih, ki se v bistvu nanašata na kršitev člena 3(5) osnovne uredbe in izkrivljanje dokazov pri ugotovitvah Splošnega sodišča glede ogroženosti industrije Unije;
  - drugi pritožbeni razlog Sveta in prvi pritožbeni razlog družbe ArcelorMittal in drugih, ki se oba nanašata na napačno razlago člena 3(7) osnovne uredbe;
  - tretji pritožbeni razlog Sveta ter drugi pritožbeni razlog in drugi del tretjega pritožbenega razloga družbe ArcelorMittal in drugih, ki se nanašajo na napačno razlago člena 3(9) osnovne uredbe in na napake pri preučitvi dejavnikov, povezanih z grožnjo škode;

— četrti pritožbeni razlog Sveta, ki se nanaša na napačno uporabo prava Splošnega sodišča, ker naj bi to z lastno presojo gospodarskih dejavnikov nadomestilo presojo institucij Unije.

*A – Prvi pritožbeni razlog Sveta in prvi del tretjega pritožbenega razloga družbe ArcelorMittal in drugih: kršitev člena 3(5) osnovne uredbe in izkrivljanje dokazov pri ugotovitvah Splošnega sodišča glede ogroženosti industrije Unije*

#### 1. Povzetek trditev strank

29. Svet meni, da pojem „ogroženost“ v členu 3 osnovne uredbe sicer ni omenjen, vendar je lahko vseeno odločujoč element za ugotovitev grožnje škode. Tako naj bi ogroženost položaja industrije Unije pomenila prvo fazo, v kateri sta instituciji preučili položaj industrije Unije z opiranjem na dejavnike, naštetje v členu 3(5) osnovne uredbe. Med temi dejavniki naj bi bil učinek dampinškega uvoza, ki naj ga Splošno sodišče ne bi preučilo.

30. Poleg tega Svet meni, da je Splošno sodišče pri svoji presoji gospodarskih dejavnikov, kot so raven zalog, obseg prodaje, tržni delež industrije Unije, raven zaposlenosti, prodajne cene, donosnost naložb in dobiček te industrije, prišlo do nepopolnih ali celo nepravilnih sklepov, ker je spregledalo nekatera dejstva in zanemarilo negativne trende ali vidike pozitivnih dejavnikov v zadnjih dveh letih obdobja preiskave, s čimer je očitno izkrivilo dokaze. Splošno sodišče poleg tega naj ne bi upoštevalo niti višine stopnje dampinga niti analize institucij v zvezi z okrevanjem industrije Unije po preteklem dampingu.

31. Družba ArcelorMittal in drugi trdijo, da je Splošno sodišče pojmu „ogroženost“ pripisalo samostojen pomen in pomembnost, ki je nima. Opozarjajo, da je upošteveno samo vprašanje, ali je bila ugotovitev glede ogroženosti industrije Unije očitno napačna, ne pa, ali sta instituciji pravilno opredelili njen položaj kot „ogrožen“. V osnovni uredbi namreč izraza „ogrožen“ ali „ogroženost“ nista omenjena, še manj pa se z njo zahteva, da mora biti industrija Unije ob koncu obdobja preiskave „ogrožena“, kot pogoj, ki bi omogočal ugotovitev grožnje škode.

32. Družba ArcelorMittal in drugi prav tako trdijo, da sta sklepa, ki ju je Splošno sodišče navedlo v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe ter se na eni strani nanašata na naložbe in povečanje proizvodne zmogljivosti industrije Unije, na drugi pa na neokrevanje navedene industrije po dampingu, ki se je izvajal pred tistim, ki je predmet sporne uredbe, napačna.

33. Komisija meni, da pristop, ki mu je sledilo Splošno sodišče, razkriva, da to ni upoštevalo sodne prakse v zvezi s široko diskrecijsko pravico, ki jo imata instituciji pri zapletenih protidampinskih vprašanjih, in izraža očitno željo navedenega sodišča, da s svojo presojjo nadomesti presojo Sveta. Komisija se strinja s trditvami družbe ArcelorMittal in drugih glede pojma „ogroženost“ ter dodaja, da gre za pojem, s katerim se zgolj opisuje položaj industrije Unije.

34. Družba Hubei v bistvu odgovarja, da ti pritožbeni razlogi niso dopustni, ker se z njimi izpodbija presoja dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče, in da vsekakor niso utemeljeni. V zvezi s tem natančneje navaja, da je Splošno sodišče v skladu s sodno prakso preverilo, ali lahko dokazi utemeljijo sklepe, ki sta jih iz njih izpeljali instituciji, in pravilno ugotovilo, da jih ne morejo utemeljiti. Poleg tega družba Hubei trdi, da očitek, da Splošno sodišče ni izrecno obravnavalo stopnje dampinga, prav tako ni utemeljen, ker ne gre za upošteven gospodarski kazalnik za ocenjevanje, ali je industrija Unije ogrožena in ali obstaja grožnja škode.

## 2. Analiza

35. Očitki, ki jih pritožnice navajajo v okviru teh pritožbenih razlogov, so usmerjeni zoper točke izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na presojo položaja industrije Unije ob koncu obdobja preiskave glede na dejavnike, naštetih v členu 3(5) osnovne uredbe.

36. Splošno sodišče je po presoji, opravljeni v točkah od 58 do 65 izpodbijane sodbe, v točki 66 te sodbe sklenilo, da je Svet s tem, da je potrdil ugotovitev Komisije (navedeno v začasni uredbi), da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena, storil očitno napako pri presoji. Kot je menilo Splošno sodišče, gospodarski podatki, na katere sta se oprli instituciji, ne podpirajo te ugotovitve, temveč, nasprotno, skupaj kažejo podobo industrije, ki je v zagonu, in ne podobe industrije, ki bi bila občutljiva ali ogrožena.<sup>7</sup>

37. Pred preučitvijo očitkov, ki jih navajajo pritožnice, je treba opozoriti, da te ne izpodbijajo trditve Splošnega sodišča iz točke 58 izpodbijane sodbe, v skladu s katero v bistvu položaj industrije Unije ob koncu obdobja preiskave, čeprav je naveden v delu (tako osnovne kot tudičasne in sporne uredbe), ki se nanaša na škodo, „ni nepoveza[n] z analizo grožnje škode“, določeno v členu 3(9) osnovne uredbe.

38. Čeprav se te trditve ne izpodbija, je mogoče z njo poudariti in bolje razumeti razmerja med različnimi upoštevnimi odstavki člena 3 osnovne uredbe, naslovljenega „Določanje škode“.

39. V skladu s členom 3(1) osnovne uredbe, v katerem je opredeljen izraz „škoda“, ta izraz pomeni, če ni drugače določeno, zlasti znatno *škodo*, povzročeno industriji Unije, ali *grožnjo* znatne *škode* taki industriji.

40. Člen 3(2) te uredbe ureja določanje *škode*. To določanje mora vključevati objektivno preverjanje, prvič, obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke, in drugič, posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

41. V členu 3(5) osnovne uredbe, ki sta ga instituciji uporabili v okviru sporne uredbe, je pojasnjeno, da preiskava učinka dampinškega uvoza na industrijo Unije vsebuje oceno „vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije [Unije]“. V tej določbi je navedeno, da seznam teh dejavnikov ni izčrpen.

42. Člen 3(9) te uredbe ureja „določitev grožnje znatne škode“. V njem je pojasnjeno, da mora ta določitev temeljiti na dejstvih, in ne le na domnevah ali oddaljeni možnosti, ter da mora biti sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, jasno predvidena in neposredno grozeča. V členu 3(9) so poleg tega naštetih štiri dejavniki, ki jih je treba med drugim upoštevati pri odločanju glede „obstoja grožnje znatne škode“. Kot je pojasnjeno v navedenem členu, nobeden od teh dejavnikov ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dampinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.

43. Ugotoviti je torej treba, da medtem ko se s členom 3(2) osnovne uredbe zahteva, da „določanje *škode*“<sup>8</sup> vključuje med drugim objektivno preverjanje učinka dampinškega uvoza na industrijo Unije, to je preverjanje, ki v skladu s členom 3(5) osnovne uredbe vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na položaj industrije Unije, pa to preverjanje v osnovni uredbi ni izrecno zahtevano v zvezi z analizo *grožnje škode* v smislu člena 3(9) navedene uredbe.

7 — Glej točki 61 in 66 izpodbijane sodbe.

8 — Moj poudarek.

44. Vendar so v členu 3(9) osnovne uredbe dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri odločanju glede obstoja grožnje škode, naštetih neizčrpno, kar torej ne izključuje tistih, ki se navezujejo na položaj industrije Unije in so omenjeni v členu 3(5) navedene uredbe.

45. Kot sta v obravnavanem primeru menili instituciji, se poleg tega preverjanje upoštevanih dejavnikov, ki vplivajo na položaj industrije Unije, v okviru grožnje škode zdi nujno.

46. Seveda to preverjanje ne prispeva k dokazovanju obstoja škode, saj v okviru analize grožnje škode taka škoda po definiciji (še) ni nastala.

47. Omogoča pa opredelitev stanja industrije Unije, glede na katero lahko instituciji ocenita – kot se zahteva v členu 3(9) osnovne uredbe – ali bi se ob novem in neizbežnem dampinškem uvozu grožnja znatne škode, ki preti industriji Unije, uresničila, če se ne bi sprejeli zaščitni ukrepi.

48. Drugače povedano, da bi lahko instituciji ugotovili, ali obstaja grožnja znatne škode industriji Unije, čeprav po definiciji tej industriji trenutno ne nastaja znatna škoda kljub učinkom dampinškega uvoza v obdobju preiskave, morata poznati sedanji položaj te industrije. Instituciji bosta namreč lahko le ob poznavanju sedanjega položaja te industrije ugotovili, ali lahko neizbežno povečanje dampinškega uvoza v prihodnosti povzroči znatno škodo industriji Unije, če se ne sprejmejo zaščitni ukrepi.<sup>9</sup>

49. V obravnavanih zadevah ni sporno, da sta instituciji po svoji analizi na podlagi preverjanja (neizčrpnih) dejavnikov in pokazateljev, naštetih v členu 3(5) osnovne uredbe, sklepali, da industrija Unije v obdobju preiskave sicer ni utrpela znatne škode, vendar je bila ob koncu tega obdobja, to je 30. junija 2008, vseeno „ogrožena“.

50. Ta ogroženost, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 58 izpodbijane sodbe, je bila upoštevana v začasni uredbi in v sporni uredbi v okviru analize grožnje škode.

51. Družba Hubei je pred Splošnim sodiščem izpodbijala to ugotovitev kot protislovno glede na upoštevne gospodarske podatke, kot je navedeno sodišče opozorilo v točki 57 izpodbijane sodbe.

52. Res je – kot navajajo družba ArcelorMittal in drugi – da ogroženost industrije Unije v osnovni uredbi nikakor ni določena kot pogoj, ki bi lahko pripeljal do ugotovitve grožnje škode. Vendar je napačno dajati vtis, da je Splošno sodišče od institucij zahtevalo, naj dokažeta, da industrija Unije izpolnjuje tak pogoj. To ni razvidno iz nobene točke izpodbijane sodbe.

53. To, da se ogroženost industrije Unije, ki sta jo upoštevali instituciji, lahko kaže kot dejanski opis položaja industrije Unije, kot trdi Komisija, ne pomeni, da ne spada v sodni nadzor; zlasti nadzor nad očitno napako pri presoji se nanaša na dejstva ali dokaze.

54. Poleg tega glede na elemente iz spisa dvomim, da je imel ta pojem v obravnavanem primeru zgolj funkcijo dejanskega opisa.

9 — V zvezi z razlago členov 3.4 in 3.7 Sporazuma o izvajanju člena VI splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (protidampinški sporazum), katerih besedilo je bilo povzeto v členu 3(5) in (9) osnovne uredbe, po analogiji glej poročilo ugotovitvenega sveta „Mehika – protidampinška preiskava v zvezi z visoko fruktoznim koruznim sirupom (VFKS) iz Združenih držav“, WT/DS132/R, 28. januar 2000, točki 7.140 in 7.141, ki ga je Organ za reševanje sporov sprejel 24. februarja 2000. Ta presoja ugotovitvenega sveta je bila potrjena v poročilu ugotovitvenega sveta „Mehika – protidampinška preiskava v zvezi z visoko fruktoznim koruznim sirupom (VFKS) iz Združenih držav“, WT/DS132/RW, 22. junij 2001, točki 6.24 in 6.28, in poročilu Pritožbenega organa, WT/DS132/AB/RW, 22. oktober 2001, točke od 114 do 118.



55. Kot namreč Svet izrecno priznava v svoji pritožbi, sta instituciji ogroženost industrije Unije šteli za „odločujoč“ element pri analizi grožnje škode v obravnavanem primeru. To je zelo jasno razvidno zlasti iz uvodne izjave 126časne uredbe, ki jo Splošno sodišče omenja v točki 58 izpodbijane sodbe, in iz uvodne izjave 135 iste uredbe, v kateri je ogroženost prikazana kot eno izmed treh meril, na podlagi katerih je lahko Komisija sklepala na obstoj vzročne zveze med neposredno grožnjo kitajskega dampinškega uvoza in prihodnjo škodo, ki naj bi jo po napovedih utrpela industrija Unije.<sup>10</sup>

56. Poleg tega je verjetno lažje dokazati obstoj grožnje znatne in neizbežne škode, če je industrija Unije zaradi dampinškega uvoza že gospodarsko občutljiva ali ogrožena, kot pa če dejavniki iz člena 3(5) osnovne uredbe kažejo podobo te industrije, ki je v fazi rasti ali vsaj v zagonu.<sup>11</sup>

57. V teh okoliščinah menim, da je bilo Splošno sodišče, ko je na prvi stopnji odločalo o tožbenem razlogu, ki se je nanašal na protislovnost med ugotovitvijo institucij glede ogroženosti industrije Unije in upoštevni gospodarski podatki, popolnoma pristojno preučiti očitek, ki ga je pred njim navedla družba Hubei.

58. Zavrnilo je treba tudi splošni očitek Sveta, da je Splošno sodišče kršilo člen 3(5) osnovne uredbe, ker ni preučilo dejavnika učinka dampinškega uvoza na položaj industrije Unije. Tega učinka namreč ni med dejavniki, naštetimi v členu 3(5) osnovne uredbe. Navedeni učinek je (pozitiven ali negativen) rezultat preverjanja dejavnikov, omenjenih v členu 3(5) osnovne uredbe. Svet torej po mojem mnenju napačno razlaga to določbo.

59. V središču obravnavanih pritožbenih razlogov sta v bistvu bolj vprašanje obsega nadzora, ki ga je Splošno sodišče opravilo nad ugotovitvijo glede ogroženosti industrije Unije, do katere sta instituciji prišli po svoji oceni dejavnikov in pokazateljev, naštetih v členu 3(5) osnovne uredbe, ter morebitno izkrivljanje dokazov Splošnega sodišča v tem okviru.

60. Kar zadeva obseg sodnega nadzora, je treba najprej poudariti, da je Splošno sodišče izrecno opozorilo na meje, ki jih mora upoštevati, kadar mora opraviti nadzor nad zakonitostjo ukrepov trgovinske zaščite. To nedvoumno izhaja iz točke 53 izpodbijane sodbe, ki se pravilno sklicuje na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero imajo institucije na tem področju zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti, široko diskrecijsko pravico, kar pomeni, da mora biti sodni nadzor nad presojo zapletenih gospodarskih razmer omejen na preverjanje, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja in ali ne gre za zlorabo pooblastil.<sup>12</sup>

61. Naj spomnim tudi, da je Sodišče to sodno prakso že uporabilo v okviru ugotavljanja obstoja škode za industrijo Unije, ki zahteva presojo zapletenih gospodarskih razmer, zlasti kar zadeva dejavnike, ki povzročajo škodo tej industriji, v okviru protidampinške preiskave.<sup>13</sup> Po mojem mnenju in kot je priznalo Splošno sodišče, mora enako veljati za ugotavljanje grožnje škode.

10 — V zadnjem odstavku uvodne izjave 126časne uredbe, ki vsebuje „[s]klepn[o] ugotovitev o nevarnosti škode“, je navedeno, da se „[z]ačasno [...] sklene, da bi kitajski dampinški uvoz brez ukrepov neizbežno povzročil znatno škodo občutljivi industriji [Unije], zlasti v smislu zmanjšane prodaje, tržnega deleža, proizvodnje in dobičkonosnosti“. V skladu z uvodno izjavo 135 iste uredbe se „[o]b upoštevanju, (i) da industrija [Unije] v obravnavanem obdobju ni utrpela znatne škode, vendar je bila na koncu [obdobja preiskave] ogrožena (glej uvodno izjavo 89), (ii) da obstajajo vsi pogoji za pojav škode po [obdobju preiskave] (glej uvodno izjavo 112) ter (iii) da je izpolnjen tudi pogoj nevarnosti škode iz uvodne izjave 126, [...] sklene, da obstaja vzročna zveza med neposredno grožnjo dampinškega kitajskega uvoza in škodo, ki naj bi jo po napovedih utrpela industrija [Unije]“.

11 — V tem smislu in po analogiji glej poročilo ugotovitvenega sveta „Egipt – dokončni protidampinški ukrepi za uvoz jeklenih armaturnih palic iz Turčije“, WT/DS211/R, 8. avgust 2002, točka 7.91. Glej tudi Dascalescu, F. D., „Threat of Injury in Anti-dumping Investigations: Some Comments on the Current Practice at EU and WTO Level“, *Journal of World Trade*, št. 4, 2011, str. 884.

12 — Glej sodbi Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, točka 40) in Hoesch Metals and Alloys (C-373/08, EU:C:2010:68, točka 61), ki ju je navedlo Splošno sodišče, pa tudi novejši sodbi Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 63) in Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 29).

13 — Glej zlasti sodbi Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet (C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 22) in TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 34).

62. Iz tega izhaja, da sodišče Unije v okviru omejenega nadzora, ki ga opravi nad takimi zapletenimi gospodarskimi razmerami, s svojo gospodarsko presojo ne more nadomestiti presoje institucij Unije.<sup>14</sup>

63. Vendar – kot je Sodišče večkrat poudarilo v okviru konkurenčnega prava in prava državnih pomoči, to je na področjih, na katerih se enako kot na področju ukrepov trgovinske zaščite izvajajo zapletene gospodarske presoje – široko polje proste presoje, ki ga imajo institucije, ne pomeni, da mora sodišče Unije opustiti nadzor nad razlago, ki jo v zvezi z gospodarskimi podatki podajo te institucije.<sup>15</sup>

64. V skladu s to sodno prakso mora namreč sodišče Unije preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke za presojo zapletenega položaja in ali lahko utemeljijo iz njih izpeljane sklepe.<sup>16</sup>

65. Splošno sodišče je v točki 53 izpodbijane sodbe to sodno prakso preneslo v okvir preučitve gospodarskih podatkov, povezanih z analizo grožnje škode. Uporabilo jo je tudi, ko je preverilo ugotovitev institucij glede ogroženosti industrije Unije ob koncu obdobja preiskave. Po tem preverjanju je namreč v točki 66 izpodbijane sodbe presodilo, da ta ugotovitev „ni podprt[a] z upoštevniimi podatki v obravnavanem primeru“.

66. Sodišče na področju ukrepov trgovinske zaščite doslej še ni izrecno uporabilo formulacij iz svoje sodne prakse, ki jo je oblikovalo na področjih konkurenčnega prava in prava državnih pomoči ter ki je navedena v točkah 63 in 64 zgoraj.

67. Vendar jo je jasno uporabilo v sodbi Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78).<sup>17</sup> Ko je bilo pozvano, naj preveri, ali je Splošno sodišče – s tem ko je za ne dovolj prepričljive štelo upoštevne dokaze iz spisa, na katere sta se oprli instituciji za ugotovitev, da so funkcije družbe za prodajo, povezane z dvema ukrajinskima izvoznikoma, katerih izdelki so bili predmet dampinga, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij – prekoračilo meje svojega sodnega nadzora, je Sodišče presodilo, da nadzor, ki ga je opravilo Splošno sodišče nad temi dokazi, ni pomenil nove presoje dejstev, ki bi nadomeščala presojo institucij. Splošno sodišče torej ni poseglo v široko diskrecijsko pravico teh institucij, temveč se je omejilo na preverjanje, ali so bili navedeni dokazi „taki, da lahko podprejo zaključke institucij“.<sup>18</sup>

68. Iz tega po mojem mnenju sledi, da je Splošno sodišče pravilno presodilo, da je pristojno preveriti, ali upoštevni gospodarski podatki, in sicer dejavniki, naštetih v členu 3(5) osnovne uredbe, ki se navezujejo na položaj industrije Unije, podpirajo ugotovitev institucij, da je bila ta industrija ob koncu obdobja preiskave ogrožena.

69. Ali to pomeni, da je Splošno sodišče pri tem nadzoru, s tem ko je ovrglo ugotovitev institucij, s svojo presojo upoštevniih gospodarskih podatkov nadomestilo presojo institucij?

14 — Po analogiji na področju državnih pomoči glej zlasti sodbi Španija/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, točka 57) in Komisija/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, točka 66) ter na področju uporabe pravil o konkurenci zlasti sodbi Komisija/Alrosa (C-441/07 P, EU:C:2010:377, točka 67) in CB/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, točka 46).

15 — Glej zlasti, kar zadeva uporabo pravil o konkurenci, sodbe Komisija/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, točka 39), Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 145) in CB/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, točka 46) ter, kar zadeva uporabo pravil o državnih pomočeh, sodbi Španija/Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, točka 56) in Komisija/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, točka 64).

16 — Glej zlasti sodbi Komisija/Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, točka 65) in CB/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, točka 46 in navedena sodna praksa).

17 — Glej tudi moje sklepne predloge v teh združenih zadevah (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2011:245, točke od 101 do 117).

18 — Sodba Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 68). Glej tudi moje sklepne predloge v teh združenih zadevah (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2011:245, točka 111).

70. Za odgovor na to vprašanje je treba predhodno preveriti, ali je, kot trdi Svet v okviru svojega prvega pritožbenega razloga, povzetek v točki 59 izpodbijane sodbe, v katerem je Splošno sodišče strnilo upoštevne gospodarske podatke, na katere sta se oprli instituciji, tako nepopoln, selektiven in nepravilen, da na koncu pripelje do izkrivljanja dokazov, ki sta jih upoštevali instituciji.

71. Kot vemo, mora biti izkrivljanje dokazov Splošnega sodišča – sicer pravno vprašanje, ki je lahko predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe – očitno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba na novo presojsati dejstva in dokaze.<sup>19</sup> V nasprotnem primeru bi šlo za predlog Sodišču, naj ponovno presodi dejstva, ki jih je neodvisno ugotovilo Splošno sodišče, kar na podlagi člena 256 PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ne spada v njegovo pristojnost v okviru pritožbe, saj je ta omejena na pravna vprašanja.<sup>20</sup>

72. Pritožbeni razlog, ki se nanaša na izkrivljanje, mora biti torej omejen na trditve, da je Splošno sodišče pri ugotavljanju dejanskega stanja storilo očitno nepravilnost, ta pa mora biti tudi sama očitno razvidna iz spisa, pri čemer gre lahko za očitno nepravilno ugotovitev glede vsebine dokazov, ki so bili upoštevani, ali po mojem mnenju tudi za neupoštevanje ali izbiro dokazov, ki ustvarja očitno varljivo in napačno podobo stvarnosti.

73. V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v točki 59 izpodbijane sodbe navedlo trinajst dejavnikov iz člena 3(5) osnovne uredbe, ki jih je Komisija preučila v začasni uredbi in so bili potrjeni v sporni uredbi ter katerih namen je bil prikazati razvoj položaja industrije Unije v obdobju preiskave in torej do konca tega obdobja.

74. Svet navaja različne očitke z namenom dokazati, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze v zvezi z desetimi izmed trinajstih dejavnikov<sup>21</sup> in da prav tako napačno ni upoštevalo dveh dodatnih dejavnikov.

75. Čeprav se želi v več pogledih s temi trditvami dejansko doseči, da bi Sodišče ponovno presodilo dejstva, kar je vprašanje, ki ga v okviru pritožbe ne more obravnavati, je treba navedene trditve po pojem mnenju vsekakor zavrniti kot neutemeljene, in sicer iz naslednjih razlogov.

76. Kar zadeva *prvi* in *drugi* dejavnik, je Splošno sodišče navedlo, da se je „proizvodnja industrije [Unije] povečala za 7 % (uvodna izjava 67 začasne uredbe)“ oziroma da se je „izkoriščenost proizvodne zmogljivosti [...] v obdobju preiskave povečala za 9 % in je dosegla 90 %, ob prišteti visoki stopnji iz let 2006 in 2007 (uvodna izjava 69 začasne uredbe)“.

77. Ta ugotovitev je razvidna iz uvodne izjave 69 začasne uredbe, v skladu s katero se je izkoriščenost proizvodne zmogljivosti med letom 2005 (začetek obravnavanega obdobja) in obdobjem preiskave povečala s 83 % na 90 %, to je približno za 9 %, oziroma drugače rečeno za 7 odstotnih točk.

78. Svet te ugotovitve ne izpodbija, ampak Splošnemu sodišču očita, da je zamešalo dva gospodarska kazalnika, in sicer proizvodno zmogljivost na eni strani in izkoriščenost proizvodne zmogljivosti na drugi, ter da ni upoštevalo, da je bilo povečanje za 7 odstotnih točk majhno.

19 — Glej zlasti sodbo Trubowest Handel in Makarov/Svet in Komisija (C-419/08 P, EU:C:2010:147, točki 31 in 32 ter navedena sodna praksa).

20 — Glej zlasti sodbo Svet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točka 16 in navedena sodna praksa).

21 — Svet ne navaja nobenega očitka glede sedmega, osmega in dvanajstega dejavnika, kot jih je Splošno sodišče povzelo v točki 59 izpodbijane sodbe. Ti dejavniki so, v navedenem vrstnem redu: „produktivnost se je povečala za 7 % (uvodna izjava 78 začasne uredbe)“, „povprečna plača na zaposlenega se je povečala za 16 % (uvodna izjava 79 začasne uredbe)“ ter „neto denarni tok iz poslovanja se je povečal za 73 % in je v obdobju preiskave znašal 634 milijonov EUR, pri čemer je Komisija med drugim navedla, da ‚[n]i bilo nobenih znakov, da bi imela industrija [Unije] težave pri zbiranju kapitala‘ (uvodna izjava 84 začasne uredbe)“.

79. Iz besedila točke 59 izpodbijane sodbe pa je razvidno, da Splošno sodišče nikakor ni zamešalo teh dveh dejavnikov. Poleg tega okoliščina, da je bilo povečanje za 7 odstotnih točk majhno, nima nobene posledice za ugotovitev, da se je v obravnavanem obdobju proizvodna zmogljivost povečala za približno 9 % oziroma 7 odstotnih točk in v obdobju preiskave dosegla 90 %. Svet torej ni dokazal, da so bili ti dokazi izkrivljeni.

80. Splošno sodišče je v točki 59 izpodbijane sodbe *tretji* dejavnik povzelo tako: „zaloge so se povečale za 12 %, pri čemer pa je Komisija navedla, da je relevantnost tega kazalnika v analizi škode omejena, ker je večina proizvodnje odvisna od naročil (uvodna izjava 72 začasne uredbe)“.

81. Svet Splošnemu sodišču očita, da ni pojasnilo, da je ta kazalnik od leta 2006 kazal padajoč trend, kar naj bi pomenilo, da so sklepi prvostopenjskega sodišča „vsaj nepopolni, če ne preprosto nepravilni“.

82. Vendar taka nepopolnost, če se šteje za dokazano, ne pomeni, da je ugotovitev Splošnega sodišče glede zalog očitno nepravilna. V resnici je Splošno sodišče upoštevalo zmanjšanje, ki ga navaja Svet, saj je 12-odstotno povečanje rezultat razlike, omenjene v uvodni izjavi 72 začasne uredbe, med letom 2006 (16-odstotno povečanje) in naslednjim obdobjem do konca obdobja preiskave (skupno zmanjšanje za 4 %). Zato Svet ni dokazal, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi izkrivilo dokaze v zvezi s tretjim dejavnikom.

83. *Četrty* dejavnik se nanaša na obseg prodaje. Splošno sodišče je v zvezi s tem navedlo, da se je „obseg prodaje industrije [Unije] povečal za 14 % (uvodna izjava 73 začasne uredbe)“.

84. Svet Splošnemu sodišču očita, da ni upoštevalo pojasnil institucij Unije, v skladu s katerimi se to povečanje ni ujemalo s splošnim povečanjem trga za 24 % in se je torej tržni delež industrije Unije zmanjšal. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo negativnega vidika pozitivnega kazalnika. Poleg tega naj bi se obseg prodaje od leta 2007 do konca obdobja preiskave dejansko zmanjšal za 3 %.

85. Tudi ti očitki se mi ne zdijo utemeljeni. Splošno sodišče je namreč zgolj ponovilo navedbo iz uvodne izjave 73 začasne uredbe o 14-odstotnem povečanju med letom 2005 in obdobjem preiskave. Čeprav res ni natančneje navedlo, da se je pozitiven učinek znatnega povečanja potrošnje le delno izražal v zadevnem 14-odstotnem povečanju, to nikakor ne spremeni pravilnosti njegove ugotovitve. Poleg tega 3-odstotno zmanjšanje med letom 2007 in koncem obdobja preiskave, ki ga zatrjuje Svet, ni bilo niti izrecno navedeno niti posebej poudarjeno v uvodni izjavi 73 začasne uredbe ter nikakor ne spreminja ugotovitve o 14-odstotnem povečanju obsega prodaje med letom 2005 in obdobjem preiskave (2007–2008).

86. V zvezi s *petim* dejavnikom je Splošno sodišče navedlo, da se je „tržni delež industrije [Unije] zmanjšal za 5,2 odstotne točke (uvodna izjava 75 začasne uredbe)“.

87. Ne da bi zanikal pravilnost tega podatka, Svet Splošnemu sodišču očita, da ni upoštevalo okoliščin, v katerih je nastopilo to zmanjšanje, to je konteksta rastočega trga, na katerem se je uvoz s poreklom iz Kitajske bistveno povečal.

88. Res je, da bi, če bi Splošno sodišče omenilo okoliščine, ki jih poudarja Svet, to nedvomno okrepilo negativno naravo tega dejavnika. To ne spremeni dejstva, da je Splošno sodišče v točki 61 izpodbijane sodbe priznalo, da gre za dejavnik, ki ni pozitiven. Poleg tega je Splošno sodišče, kot je razvidno iz točk 64 in 65 izpodbijane sodbe, upoštevalo elemente iz začasne uredbe v zvezi z okoliščinami, v katerih je nastopilo zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije. Sam torej ne opazim nobene očitne nepravilnosti pri ugotavljanju dejstev, ki bi jo storilo Splošno sodišče v zvezi z dokazi za ta dejavnik.

89. *Šesti* dejavnik je Splošno sodišče povzelo tako: „raven zaposlenosti je ostala stabilna (uvodna izjava 77 začasne uredbe)“.

90. Svet meni, da je ta trditev nepravilna, saj je raven zaposlenosti v obravnavanem obdobju nihala in se je od leta 2007 do konca obdobja preiskave celo znižala za 6 %, kot naj bi bilo razvidno iz uvodne izjave 77 začasne uredbe, potrjene s sporno uredbo.

91. Glede na uvodno izjavo 77 začasne uredbe s trditvijo Sveta nikakor ni mogoče dokazati kakršne koli očitno napačne dejanske ugotovitve Splošnega sodišča. Iz navedene uvodne izjave namreč izhaja, da se je raven zaposlenosti med letom 2007 in koncem obdobja preiskave sicer res znižala, vendar je bila „[z]aposlenost vzorčenih proizvajalcev med letom 2005 in [obdobjem preiskave] stabilna in je znašala približno 9100 oseb. To kaže, da so vzorčeni proizvajalci izboljšali učinkovitost, saj se je hkrati za 7 % povečal obseg proizvodnje“.

92. Kot je bilo navedeno zgoraj,<sup>22</sup> Svet ne navaja nobenega očitka, ki bi se nanašal na izkrivljanje dokazov, v zvezi s *sedmim* (7-odstotno povečanje produktivnosti) in *osmim* (16-odstotno povečanje povprečne plače na zaposlenega) dejavnikom, kot ju je Splošno sodišče povzelo v točki 59 izpodbijane sodbe. To je treba upoštevati.

93. Glede *devetega* dejavnika je Splošno sodišče navedlo, da so se „prodajne cene industrije [Unije] zvišale za 21 % (uvodna izjava 80 začasne uredbe)“.

94. Svet Splošnemu sodišču očita, da je navedlo zvišanje, ki ne odseva celotnega obravnavanega obdobja, ter da ni upoštevalo razlogov za to zvišanje in njegove relativnosti.

95. Iz uvodne izjave 80 začasne uredbe med drugim izhaja, da so se „[p]rodajne cene vzorčenih proizvajalcev [...] med letoma 2005 in 2007 znatno povišale za 21 %, v [obdobju preiskave] pa ostale stabilne“. Indeksa zvišanja, navedena v preglednici v isti uvodni izjavi 80, za leto 2007 in obdobje preiskave imata – v razmerju do indeksa za leto 2005 (indeks 100) – isto vrednost (indeks 121), kar pomeni, da je lahko Splošno sodišče iz navedene uvodne izjave razumno sklepalo, da so se prodajne cene dejansko zvišale za 21 %. Zato po mojem mnenju očitkom o izkrivljanju, ki jih Svet izraža glede povzetka Splošnega sodišča za ta dejavnik, ni mogoče pritrditi.

96. V zvezi z *desetim* dejavnikom je Splošno sodišče uvodno izjavo 82 začasne uredbe povzelo tako: „dobičkonosnost prodaje industrije [Unije] nepovezanim strankam v odstotku od neto prodaje se je povečala za 27 %, to je za 3,3 odstotne točke, in je v obdobju preiskave znašala 15,4 %, pri čemer je bila stopnja dobičkonosnosti v letu 2005, zlasti pa v letih 2006 in 2007, prav tako zelo visoka“.

97. Svet trdi – ne da bi izpodbijal pravilnost podatkov, ki jih je povzelo Splošno sodišče – da zadnjenavedeno ni upoštevalo, da je bil dobiček med letom 2007 in koncem obdobja preiskave ter tudi za obdobje po obdobju preiskave negativen.

98. Kar zadeva obdobje po obdobju preiskave, je očitek Sveta po mojem mnenju brezpredmeten. Presoje institucij, ki jih je Splošno sodišče preučilo in povzelo v točki 59 izpodbijane sodbe, so se namreč nanašale na položaj industrije Unije – ki sta ga navedeni instituciji opisali kot „ogrožen“ – v obravnavanem obdobju in do konca obdobja preiskave.

99. Kar zadeva neupoštevanje zmanjšanja dobička med letom 2007 in koncem obdobja preiskave, je treba navesti, da to zmanjšanje ni izrecno poudarjeno v pojasnilih Komisije v uvodni izjavi 82 začasne uredbe, čeprav drži, da ga je mogoče razbrati iz preglednice, v kateri so povzeti neobdelani podatki iz te uvodne izjave. Nasprotno pa je v teh pojasnilih poudarjeno, da se je dobičkonosnost s 17,9 %, kolikor je znašala leta 2007, v obdobju preiskave zmanjšala na 15,4 % ter da se je med letom 2005 in navedenim obdobjem „povečala za 3 odstotne točke“. V teh okoliščinah se mi ne zdi, da je zatrjevano neupoštevanje pripeljalo do izkrivljanja dokazov Splošnega sodišča.

22 — Glej točko 74 in opombo 21 teh sklepnih predlogov.

100. Glede *enaajstega* dejavnika je Splošno sodišče navedlo, da se je „donosnost naložb, to je dobiček v odstotkih čiste knjigovodske vrednosti naložb, [...] povečala za 10 % ali za 4,6 odstotne točke in je v obdobju preiskave znašala 51,7 %, po tem, ko je v letih 2006 in 2007 znašala 85,1 % oziroma 79,2 % (uvodna izjava 82 začasne uredbe)“.

101. Svet navaja, da je Splošno sodišče omenilo samo podatke, ki kažejo pozitiven trend, čeprav povečanje med letom 2005 in koncem obdobja preiskave prikriva zmanjšanje donosnosti naložb za več kot 70 %.

102. Najprej je treba ugotoviti, da donosnost naložb, preučena v začasni uredbi, ni razvidna le iz uvodne izjave 82 te uredbe, ki vsebuje enotno preglednico z gospodarskimi podatki o dobičkonosnosti prodaje in donosnosti naložb, ampak tudi iz pojasnil Komisije v uvodni izjavi 83 začasne uredbe. Ne glede na to poenostavitev menim, da je Splošno sodišče pravilno povzelo podatke iz preglednice in pojasnil v teh dveh uvodnih izjavah začasne uredbe, ki se nanašata na donosnost naložb.

103. Po eni strani je namreč v uvodni izjavi 83 navedeno, da se je donosnost naložb (dobiček v odstotkih neto knjigovodske vrednosti naložb) „[z] ravni 47 % leta 2005 [...] povečala na 85 % leta 2006“ ter da se je „[l]eta 2007 [...] zmanjšala na 79 %, v [obdobju preiskave] pa še na 52 %. Donosnost naložb se je v obravnavanem obdobju v celoti povečala za 4,6 odstotnih točk“. Po drugi strani, čeprav drži, da je iz indeksa, navedenega v preglednici v uvodni izjavi 82 začasne uredbe, razvidno zmanjšanje za 71 točk med letom 2006 (indeks 181) in obdobjem preiskave (indeks 110), to ne spremeni dejstva, da je bilo v začasni uredbi posebej poudarjeno povečanje donosnosti naložb v obravnavanem obdobju za 4,6 odstotne točke, kar se natančno ujema z razliko med letom 2005 (indeks 100) in obdobjem preiskave (indeks 110) v višini 10 indeksnih točk, ki jo je Splošno sodišče prav tako poudarilo v točki 59 izpodbijane sodbe.

104. Zato Splošno sodišče po mojem mnenju ni izkrivilo dokazov v zvezi z dejavnikom, ki se nanaša na donosnost naložb.

105. Kot je bilo navedeno zgoraj,<sup>23</sup> povzetek, ki ga je Splošno sodišče podalo glede *dvanaajstega* dejavnika (neto denarni tok iz poslovanja), ni predmet nobenega očitka Sveta, ki bi se nanašal na izkrivljanje. Zato je treba to upoštevati.

106. Nazadnje, Splošno sodišče je *trinaajsti* dejavnik predstavilo tako: „letne naložbe industrije [Unije] so se povečale za 185 % in so v obdobju preiskave znašale 284 milijonov EUR (uvodna izjava 85 začasne uredbe)“.

107. Svet pojasnjuje, da bi morale Splošno sodišče ta pozitivni dejavnik, katerega pravilnosti Svet ne izpodbija, relativizirati ob upoštevanju „dejstev“, navedenih v uvodni izjavi 86 začasne uredbe, glede katerih nič ne kaže, da so bila upoštevana.

108. V zvezi s tem dvomim, da se očitek Sveta zares nanaša na izkrivljanje dokazov. Uvodna izjava 86 začasne uredbe namreč nikakor ne vsebuje dejstev ali gospodarskih podatkov, temveč je v njej navedena presoja Komisije glede nizke ravni naložb industrije pred obravnavanim obdobjem in glede tega, da v tem obdobju ni bilo naložb z namenom povečanja proizvodne zmogljivosti. V tej fazi je treba vsekakor ugotoviti, da je Splošno sodišče v bistvu preučilo to presojo v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe.

109. Zato povzetek v točki 59 izpodbijane sodbe, v katerem je Splošno sodišče strnilo trinajst dokazov, ki sta jih upoštevali instituciji, ne vključuje nobenega izkrivljanja teh dokazov.

23 — Glej točko 74 in opombo 21 teh sklepnih predlogov.

110. Kar zadeva očitke Sveta, da Splošno sodišče ni upoštevalo dveh dodatnih dejavnikov, na katera sta se oprli instituciji – in sicer višine stopnje dampinga in okrevanja industrije Unije po preteklem dampingu – in ki sta navedena v uvodni izjavi 87časne uredbe, je ta po mojem mnenju brezpredmeten. Neodvisno od tega, da ta uvodna izjava ne vsebuje natančnih gospodarskih podatkov, temveč je v njej podana bolj presoja dejstev, je Splošno sodišče to presojo preučilo v točkah 64 in 65 izpodbijane sodbe. Svet torej ne more zatrjevati, da se ta presoja dejstev v izpodbijani sodbi ni upoštevala.

111. Družba ArcelorMittal in drugi ravno v zvezi s preučitvijo te presoje, ki jo je opravilo Splošno sodišče, menijo, da je to pomanjkljivo in nepravilno razlagalo uvodno izjavo 87časne uredbe.

112. S tem očitkom pa se želi Sodišču naložiti naloga nove presoje dejstev, ne da bi bila opredeljena očitno nepravilna dejanska ugotovitev, do katere naj bi prišlo Splošno sodišče, kar ne spada v nadzor Sodišča v okviru pritožbe<sup>24</sup>.

113. Ob upoštevanju teh preudarkov očitke, da je Splošno sodišče s svojo presojo gospodarskih podatkov nadomestilo presojo institucij, ne temelji na nobeni natančnejši kritiki. Skratka, zdi se mi, da se je Splošno sodišče omejilo na preverjanje, ali lahko dokazi, ki sta jih upoštevali instituciji, utemeljijo sklepe, ki sta jih izpeljali iz njih.

114. V zvezi s tem je treba dodati, da pritožnice ne prerekajo odlomka v točki 61 izpodbijane sodbe, v skladu s katerim je Splošno sodišče upoštevalo okoliščino, na katero je opozoril Svet, da je industrija Unije v obravnavanem obdobju izgubila nekaj odstotnih točk tržnega deleža, ker ta okoliščina ni utemeljevala ugotovitve glede ogroženosti te industrije ob koncu obdobja preiskave, saj je bilo treba navedeno okoliščino obravnavati z vidika tega, da je imela industrija Unije v obdobju preiskave velik tržni delež, in sicer 63,6 %, in tega, da je obseg njene prodaje v obravnavanem obdobju močno narasel.

115. Glede na vse navedeno predlagam, naj se prvi pritožbeni razlog Sveta in prvi del tretjega pritožbenega razloga družbe ArcelorMittal in drugih zavrmeta.

*B – Drugi pritožbeni razlog Sveta in prvi pritožbeni razlog družbe ArcelorMittal in drugih: napačna razlaga člena 3(7) osnovne uredbe*

#### 1. Povzetek trditev strank

116. Svet ter družba ArcelorMittal in drugi Splošnemu sodišču očitajo, da je v točkah 63 in 69 izpodbijane sodbe presodilo, da poslabšanje gospodarskega konteksta, ki sta ga ugotovili instituciji Unije, temelji na napačni uporabi prava, saj se v skladu s členom 3(7) osnovne uredbe dejavnikov, kot je krčenje povpraševanja, ne sme pripisati dampinškemu uvozu.

117. V zvezi s tem pritožnice trdijo, da je Splošno sodišče napačno razlagalo navedeni člen 3(7) in da se je zmotno oprlo na sodbo Komisija/NTN in Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Medtem ko naj bi se namreč instituciji Unije v zadevi Komisija/NTN in Koyo Seiko oprli na obstoj gospodarske recesije, da bi preučili škodo za industrijo Unije, se naj v obravnavanih zadevah ne bi sklicevali na obstoj take recesije, da bi utemeljili ugotovitev grožnje škode. Prav tako naj dampinškemu uvozu ne bi pripisali učinkov gospodarske recesije, kot trdi tudi Italijanska republika v intervencijski vlogi. Nasprotno pa naj bi instituciji ugotovili, da je izjemno veliko povpraševanje prikrilo resničen škodljivi učinek dampinškega uvoza in da bi se ti učinki pokazali, če bi se povpraševanje vrnilo na normalno raven.

<sup>24</sup> – V zvezi z mejami nadzora Sodišča v okviru pritožbe glej zlasti sodbo Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 65 in navedena sodna praksa).

118. Po mnenju pritožnic je bil padec povpraševanja predvidljiv, ker potrošnja ni mogla dolgo časa ostati na tej izjemni in zgodovinsko neobičajni ravni. Splošno sodišče pa naj ne bi preučilo te ugotovitve.

119. Komisija trdi, da je bistvena napaka pri uporabi prava, ki jo je storilo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, ta, da je zmotno zamenjalo analizo grožnje škode z analizo vzročne zveze, čeprav se v osnovni uredbi jasno razlikuje med tema pojmomoma.

120. Po mnenju te institucije bi bilo namreč treba pri analizi grožnje škode krčenje povpraševanja obravnavati kot objektivno dejstvo ali kot referenčni okvir, v katerem se ocenjuje obstoj škode ali grožnja škode. Komisija v zvezi s tem opozarja, da krčenja povpraševanja ni med dejavniki škode, naštetimi v členu 3(5) osnovne uredbe. Logično naj bi bilo ugotoviti, da lahko zmanjšanje potrošnje pripelje do tega, da bo položaj industrije Unije slabši, kot če bi potrošnja ostala stabilna ali se povečevala. Drugače povedano, industrija Unije naj bi lahko bila izpostavljena grožnji škode, kadar se v zelo bližnji prihodnosti pričakuje zmanjšanje potrošnje.

121. Nasprotno pa naj bi pri preučitvi vzročne zveze krčenje povpraševanja po zadevnem izdelku imelo obratno vlogo. Na podlagi osnovne uredbe naj bi se analiza vzročne zveze izvajala v dveh zaporednih fazah. Najprej naj bi se izvedla „analiza pripisovanja“ med povečanjem dampinškega uvoza in škodo ali grožnjo škode. Nato naj bi, če se začasno ugotovi vzročna zveza, nastopila druga faza, to je analiza „nepripisovanja“, s katero naj bi preiskovalni organ ocenil, ali ima kateri izmed dejavnikov, naštetih v členu 3(7) osnovne uredbe (med katerimi je krčenje povpraševanja), tolikšno težo, da lahko prekine vzročno zvezo, ki je bila začasno ugotovljena. Drugače povedano, ta dejavnik naj bi kot vzrok škode ali grožnje škode moral imeti večjo težo kot dampinški uvoz.

122. Kot navaja Komisija, je Splošno sodišče uporabilo krčenje povpraševanja kot negativen dejavnik pri ocenjevanju grožnje škode, čeprav ima lahko ta dejavnik vlogo šele v drugi fazi dvostopenjskega ocenjevanja vzročne zveze.

123. Družba Hubei odgovarja, da je Splošno sodišče pravilno presodilo, da pričakovanega krčenja povpraševanja Skupnosti ni mogoče upoštevati pri ocenjevanju grožnje škode. Učinki takega krčenja povpraševanja, ki ga ni mogoče omejiti na okoliščine gospodarske recesije, se v skladu s členom 3(7) osnovne uredbe ne smejo pripisovati dampinškemu uvozu in torej z njimi ni mogoče utemeljiti ugotovitve, da obstaja grožnja škode, kot naj bi izhajalo iz sodne prakse Sodišča.

124. Svet pa naj bi v uvodni izjavi 48 sporne uredbe v bistvu navedel, da če bi se gospodarske razmere poslabšale in bi se raven povpraševanja v Uniji znižala, bi se torej grožnja škode uresničila. Posledično naj bi vsaj del zatrjevane grožnje škode pripisal temu pričakovanemu krčenju povpraševanja. Po mnenju družbe Hubei je to prav tista vrsta zunanjega dejavnika, ki se ne sme uporabiti kot podlaga za ocenjevanje grožnje škode, kot jasno izhaja iz člena 3(7) osnovne uredbe.

125. Družba Hubei vsekakor trdi, da je Splošno sodišče preučilo številne druge dejavnike, da je ugotovilo očitno napako pri presoji, ki sta jo storili instituciji v zvezi z ogroženostjo industrije Unije in grožnjo škode. Zato naj morebitna napačna uporaba prava v zvezi s krčenjem povpraševanja ne bi povzročila razveljavitve izpodbijane sodbe.

## 2. Analiza

126. Ta pritožbena razloga se nanašata na to, da naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v točkah 63 in 69 izpodbijane sodbe.



127. Točka 63 navedene sodbe je del preudarkov Splošnega sodišča glede ogroženosti industrije Unije ob koncu obdobja preiskave. Splošno sodišče je v tej točki zavrnilo nekatere trditve institucij v zvezi z učinki poslabšanja gospodarskega konteksta na to industrijo.

128. Tako je Splošno sodišče presodilo, da bi lahko „okoliščina, na katero se sklicujeta instituciji, da bi industrija [Unije] izgubljala zaradi potencialno škodljivih učinkov dampinškega uvoza, če bi se gospodarski položaj spremenil (uvodna izjava 89 začasne uredbe, ki jo je Svet potrdil v uvodni izjavi 47 [sporne] uredbe), [...] po potrebi omogočila ugotovitev ogroženosti za naprej. Tako je ta okoliščina za ugotovitev, ali je bila industrija [Unije] ob koncu obdobja preiskave ogrožena, brezpredmetna. Enako velja za elemente v zvezi z gospodarskimi podatki za čas po obdobju preiskave, ki jih je Svet predložil v svojih vlogah pri Splošnem sodišču, in ugotovitve, ki jih na tej podlagi navaja Svet glede poslabšanja položaja industrije [Unije]“. Poleg tega je Splošno sodišče ob sklicevanju med drugim na sodbo Komisija/NTN in Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, točka 43) poudarilo, „da so sodišča Unije že ugotovila, da okoliščina, ki jo uveljavljata instituciji in se nanaša na poslabšanje gospodarskega konteksta, temelji na napačni uporabi prava, saj osnovna uredba v delu, ki se nanaša na analizo škode, izrecno določa, da se dejavnikov, kot je krčenje povpraševanja, ne sme pripisati dampinškemu uvozu [...]“.

129. Točka 69 izpodbijane sodbe pa je del preučitve obstoja grožnje škode, ki sta ga instituciji ugotovili v povezavi z uporabo podatkov iz časa po obdobju preiskave. Splošno sodišče je v tej točki opozorilo, prvič, da navedeni podatki „potrjujejo napoved institucij glede krčenja trga [Unije]“, in navedlo, drugič, da „[z]lasti elementi, navedeni v uvodni izjavi 51 [sporne] uredbe, izkazujejo, da se je potrošnja [v Uniji] med koncem obdobja preiskave, to je bilo 30. junija 2008, in marcem 2009 zmanjšala za 27,7 %“. Vendar je ob napotitvi na točko 63 izpodbijane sodbe poudarilo, „da se dejavnikov škode, kot je krčenje povpraševanja, ne sme pripisati dampinškemu uvozu“.

130. Spomniti je treba – in to se ne izpodbija – da člen 3(7), prvi stavek, osnove uredbe določa, da se razen dampinškega uvoza preiščejo drugi znani dejavniki, ki povzročajo škodo industriji Unije, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu. Med temi drugimi dejavniki, ki so neizčrpno naštet v členu 3(7), drugi stavek, osnovne uredbe, je krčenje povpraševanja.

131. Instituciji morata torej preveriti, ali škoda, ki jo skleneta upoštevati, dejansko izhaja iz dampinškega uvoza, pri čemer morata izključiti škodo, ki izhaja iz drugih dejavnikov,<sup>25</sup> kot je krčenje povpraševanja ali, splošneje, recesija v zadevni industriji.<sup>26</sup>

132. Sodišče je v sodbi Komisija/NTN in Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, točka 43) potrdilo presojo Splošnega sodišča iz točke 99 sodbe NTN Corporation in Koyo Seiko/Svet (T-163/94 in T-165/94, EU:T:1995:83), v skladu s katero prepoved pripisovanja negativnih učinkov drugih dejavnikov, kot je krčenje povpraševanja, dampinškemu uvozu velja tudi v okviru analize grožnje škode.

133. Zato Splošno sodišče, ko je v točkah 63 in 69 izpodbijane sodbe spomnilo na to načelo, ni napačno uporabilo prava.

134. Vendar pritožnice trdijo, da je Splošno sodišče zmotno menilo, da sta instituciji dampinškemu uvozu pripisali škodo, ki je bila posledica krčenja povpraševanja. Neizbežno krčenje povpraševanja naj bi bilo upoštevano samo kot okoliščina, glede na katero je bilo treba preučiti grožnjo škode.

135. Tudi če to drži, je tak očitek po mojem mnenju brezpredmeten.

25 — Glej v tem smislu zlasti sodbi Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet (C-10/12 P, EU:C:2013:865, točka 23) in TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, točka 35).

26 — Glej sodbo Komisija/NTN in Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, točka 43), v kateri je Sodišče enačilo ta izraza.

136. Kar zadeva točko 63 izpodbijane sodbe, je namreč Splošno sodišče presojo institucij v zvezi z ogroženostjo industrije Unije ovrгло predvsem na podlagi preučitve dejavnikov, naštetih v točki 59 izpodbijane sodbe. Prihodnje ali predvidljivo krčenje povpraševanja za obdobje po obdobju preiskave nikakor ni moglo podpirati ugotovitve, da je bila industrija Unije ob koncu obdobja preiskave ogrožena, kot je v bistvu Splošno sodišče pravilno presodilo v točki 63, prvi in drugi stavek, izpodbijane sodbe.

137. Kar pa zadeva točko 69 izpodbijane sodbe, upoštevanje prihodnjega krčenja povpraševanja institucijama ne more omogočiti ugotovitve obstoja grožnje znatne škode v smislu člena 3(9) osnovne uredbe, ki bi jo povzročil dampinški uvoz. Vsekakor je zlasti iz točk 72, 83 in 87 izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na v nadaljevanju obravnavano preučitev dejavnikov, ki sta jih instituciji upoštevali za ugotovitev obstoja take grožnje, razvidno, da Splošno sodišče ni prezrlo okoliščine v zvezi s krčenjem povpraševanja v Uniji po obdobju preiskave, ki sta jo upoštevali ti instituciji.

138. Zato predlagam, naj se pritožbena razloga, ki se nanašata na napačno razlago člena 3(7) osnovne uredbe, zavrneta.

*C – Tretji pritožbeni razlog Sveta ter drugi pritožbeni razlog in drugi del tretjega pritožbenega razloga družbe ArcelorMittal in drugih: napačna razlaga členov 3(9) in 6(1) osnovne uredbe ter napake pri preučitvi dejavnikov, povezanih z grožnjo škode*

#### 1. Povzetek trditev strank

139. Svet trdi, da je Splošno sodišče v točki 92 izpodbijane sodbe napačno sklenilo, da sta instituciji storili očitno napako pri presoji, s tem ko sta v obravnavanem primeru ugotovili obstoj grožnje škode.

140. Čeprav Svet priznava, da mora analiza grožnje škode temeljiti na dejstvih in na neizbežnosti spremembe okoliščin, naj bi bila ta analiza nujno proaktivna. Zato naj bi se instituciji pri izvajanju svoje pristojnosti za presojo zapletenih gospodarskih razmer lahko zmotili glede prihodnosti, ne da bi napačno uporabili pravo. Po mnenju Sveta je bistveno pristojnim organom, ki so odgovorni za zapleteno presojo prihodnjih dogodkov v okviru politike trgovinske zaščite, dopustiti široko polje proste presoje.

141. Svet opozarja, da je preverjanje konkretnih dejavnikov iz člena 3(9) osnovne uredbe pokazalo „ublažen položaj“ glede obstoja grožnje škode. Ob upoštevanju natančne formulacije te določbe in široke diskrecijske pravice, ki naj bi jo imele institucije Unije pri vprašanih trgovinske zaščite, naj bi jim bilo dovoljeno uporabiti to pravico za ugotovitev obstoja grožnje škode.

142. Svet pojasnjuje, da sta v obravnavanem primeru instituciji ravno ob upoštevanju „ublažitev“ položaja ob koncu obdobja preiskave neobičajno, toda v interesu dobrega upravljanja še naprej spremljali položaj trga Unije v obdobju po koncu obdobja preiskave, pri čemer sta pozornost osredotočili na spremembo okoliščin in glavne gospodarske kazalnike.

143. Zato se naj instituciji ne bi zmotili glede prihodnosti. Svet namreč poudarja, da so podatki iz časa po obdobju preiskave pokazali, da se je trg začel krčiti, kar je bil odločujoč element za ugotovitev obstoja grožnje škode v trenutku izvajanja presoje. Potrošnja Unije naj bi se začela močno zmanjševati, in to hitreje, kot je bilo predvideno v začasni uredbi, saj naj bi se od konca obdobja preiskave do marca 2009 zmanjšala za skoraj 30 %. Poleg tega naj bi podatki za obdobje po obdobju preiskave potrjevali, da se je tržni delež dampinškega uvoza s poreklom iz Kitajske povečeval. Ta tržni delež dampinškega

uvoza s poreklom iz Kitajske naj bi se povečal za skoraj 18 %, kar naj bi potrjevalo napovedi iz začasne uredbe. Nazadnje – in predvsem – proizvodnja industrije Unije, stopnja izkoriščenosti zmogljivosti vzorčenih družb, prodaja na trgu Unije in dobičkonosnost naj bi v obdobju po obdobju preiskave občutno upadle.

144. Posledično Svet meni, da je Splošno sodišče v točki 91 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo neskladnosti in pomanjkljivosti pri celoviti presoji dejavnikov iz člena 3(9) osnovne uredbe, opravljeni v sporni uredbi.

145. Po mnenju družbe ArcelorMittal in drugih je Splošno sodišče kršilo tako člen 3(9) osnovne uredbe kot člen 6(1) te uredbe, s tem ko je svoje razlogovanje oprlo na neskladnosti med podatki iz časa po obdobju preiskave in podatki, zbranimi v tem obdobju. Tudi v okviru preučitve grožnje škode naj uporaba takih podatkov iz časa po obdobju preiskave ne bi bila zanesljiva, ker naj bi ti podatki odsevali ravnanje zadevnih proizvajalcev po začetku protidampinškega postopka. Take podatke naj bi bilo treba uporabiti, le če kažejo, da bi bila uvedba protidampinških dajatev očitno neprimerna. V obravnavanem primeru pa naj ne bi bilo tako.

146. V teh okoliščinah družba ArcelorMittal in drugi menijo, da ni bilo treba ugotavljati, ali je Svetu dovoljeno analizirati podatke iz časa po obdobju preiskave. Nepomembno naj bi bilo namreč, ali ti podatki potrjujejo napovedi, ki jih je Komisija podala v začasni uredbi na podlagi podatkov iz obdobja preiskave. Zato tudi če bi Svet napačno ugotovil, da podatki iz časa po obdobju preiskave potrjujejo ugotovitve iz začasne uredbe, naj ta napaka ne bi mogla povzročiti razglasitve ničnosti sporne uredbe.

147. Poleg tega družba ArcelorMittal in drugi zatrjujejo, da je Splošno sodišče večkrat napačno uporabilo pravo, ko je preučilo dejavnike iz člena 3(9) osnovne uredbe, ki sta jih instituciji Unije upoštevali za ugotovitev grožnje škode.

148. Ti očitki se nanašajo na tri dejavnike, ki sta jih upoštevali instituciji in ki jih je Splošno sodišče preučilo v točkah od 72 do 90 izpodbijane sodbe. Podrobneje bodo predstavljeni v okviru preučitve vsakega izmed zadevnih dejavnikov (glej točke 199, 219 oziroma 238 teh sklepnih predlogov).

149. Družba Hubei trdi, da ti pritožbeni razlogi niso dopustni. Prvič, pritožnice naj bi skušale z njimi v delu, v katerem se Splošnemu sodišču očita, da je preučilo podatke iz časa po obdobju preiskave, podati nov razlog, s katerim se razširja predmet spora na prvi stopnji. Drugič, kar zadeva očitke družbe ArcelorMittal in drugih glede tega, da je Splošno sodišče preučilo dejavnike iz člena 3(9) osnovne uredbe, naj bi se s temi očitki želela izpodbiti presoja dejstev, ki jo je opravilo prvostopenjsko sodišče, kar ne spada v nadzor Sodišča v okviru pritožbe.

150. Družba Hubei podredno trdi, da ti pritožbeni razlogi niso utemeljeni. Najprej pojasnjuje, da analiza grožnje škode od institucij ne zahteva, da presojuje prihodnje dogodke. Člen 3(9) osnovne uredbe naj bi jasno določal, da mora ta analiza temeljiti na dejstvih, in „ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti“. V zvezi s tem družba Hubei poudarja, da Svet priznava, da je analiza institucij pokazala kvečjemu „ublažen položaj“ glede obstoja grožnje škode. Ne bi pa naj bilo dokazano, da je Splošno sodišče očitno izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi, ali da je napačno uporabilo pravo.

151. Dalje, družba Hubei meni, da je bilo Splošno sodišče popolnoma pristojno preveriti podatke iz časa po obdobju preiskave, ker sta se instituciji nanje sklicevali in jih uporabili, sicer bi bile odločitve institucij izvzete iz sodnega nadzora. Ti podatki so – in tako naj bi bilo tudi v obravnavanem primeru – tesno povezani s celovito presojjo grožnje škode in jih ni mogoče ločiti od te presoje, ker kažejo, da je uvedba protidampinške dajatve očitno neprimerna.

152. Poleg tega družba Hubei zatrjuje, da instituciji ne moreta zgolj potrditi napovedi, podanih v začasni uredbi, z obrazložitvijo, da so bile te napovedi pravilne v času sprejemanja te uredbe. Dolžni sta preveriti, ali te napovedi ob upoštevanju dodatnih informacij, ki so na voljo, in argumentov, predstavljenih v nadaljevanju njune preiskave, v času sprejemanja dokončne uredbe še vedno držijo.

153. Nazadnje, družba Hubei meni, da Splošno sodišče s tem, da je preučilo dejavnike, naštete v členu 3(9) osnovne uredbe, ni napačno uporabilo prava. Zlasti opozarja, da 0,7-odstotnega povečanja kitajskega uvoza – glede na podatke iz časa po obdobju preiskave – ni mogoče opredeliti kot „znatno“ povečanje v smislu tega člena.

## 2. Analiza

154. V središču teh razlogov, ki jih navajajo pritožnice, sta dve bistveni vprašanji.

155. Prvič, preveriti je treba, ali je Splošno sodišče upravičeno opravilo nadzor nad zakonitostjo ugotovitev glede grožnje škode z vidika upoštevnih podatkov za obdobje po obdobju preiskave. Drugič, če je odgovor pritrديلen, bo treba ugotoviti, ali ni Splošno sodišče napačno uporabilo prava, ko je preverilo presojo institucij v zvezi s preučitvijo štirih dejavnikov, naštetih v členu 3(9) osnovne uredbe.

156. Pred tem je treba po mojem mnenju zavrniti ugovora nedopustnosti, ki ju je družba Hubei podala zoper te pritožbene razloge.

### a) Ugovora nedopustnosti družbe Hubei

157. Naj spomnim, da se družba Hubei, prvič, sklicuje na to, da gre pri pritožbenem razlogu, ki se nanaša na napačno uporabo prava Splošnega sodišča pri upoštevanju podatkov iz časa po obdobju preiskave za presojo zakonitosti ugotovitve institucij glede obstoja grožnje škode, za nov razlog.

158. Pristojnost Sodišča v okviru pritožbe je omejena na presojo pravnih vprašanj, ki so bila obravnavana na prvi stopnji. Sodišče je zato pristojno le za presojo, ali trditve v pritožbi opredeljujejo napačno uporabo prava, ki naj bi jo vsebovala izpodbijana sodba.<sup>27</sup>

159. V obravnavanem primeru je Splošno sodišče upoštevalo podatke iz časa po obdobju preiskave, da bi odgovorilo na očitke družbe Hubei na prvi stopnji, ki se je nanašal na protislovja med ugotovitvijo institucij in upoštevnimi gospodarskimi podatki. Ker je Splošno sodišče sprejelo tožbeni razlog, obravnavan pred njim, upoštevajoč te podatke in ker se s to presojo posega v položaj pritožnic, je njihovo izpodbijanje utemeljenosti rešitve, ki jo je uporabilo Splošno sodišče, po mojem mnenju nujno dopustno.

160. Drugič, družba Hubei trdi, da očitki, ki jih družba ArcelorMittal in drugi izražajo zoper preučitev štirih dejavnikov iz člena 3(9) osnovne uredbe, ki jo je opravilo Splošno sodišče, niso dopustni, ker se želi z njimi doseči izključno to, da Sodišče ponovno presodi dejstva.

161. Ne da bi bilo treba v tej fazi preučevati trditve, ki jih navajajo družba ArcelorMittal in drugi, je po eni strani očitno, da bi lahko ugovor družbe Hubei v najboljšem primeru pripeljal le do ugotovitve delne nedopustnosti njihovih pritožbenih razlogov, ki jih obravnavam. Ker je po drugi strani pristojnost Sodišča v okviru pritožbe omejena na pravna vprašanja, je treba očitke družbe ArcelorMittal in drugih obravnavati s pridržkom take opredelitve teh očitkov.

27 — Glej zlasti sodbi Komisija/Girardot (C-348/06 P, EU:C:2008:107, točka 49) in Svet/Bamba (C-417/11 P, EU:C:2012:718, točka 40).

162. Ker sta bila ugovora nedopustnosti družbe Hubei zavrjnena, je treba najprej preveriti, ali je Splošno sodišče, kot trdijo pritožnice, s tem ko je upoštevalo podatke iz časa po obdobju preiskave, da bi opravilo nadzor nad zakonitostjo ugotovitve institucij, v skladu s katero je ob koncu obdobja preiskave obstajala grožnja škode, kršilo člena 3(9) in 6(1) osnovne uredbe.

b) Upoštevanje podatkov iz časa po obdobju preiskave pri nadzoru, ki ga je Splošno sodišče opravilo nad zakonitostjo obstoja grožnje škode

163. Pred preučitvijo tega očitka je treba spomniti na posebnosti v zvezi z ugotavljanjem grožnje škode, ki bi jo lahko povzročile institucije.

164. Kot je bilo že navedeno, v okviru grožnje škode ta škoda po definiciji (še) ni nastala.

165. Posledično, kot priznava tudi Svet, ugotovitev obstoja grožnje škode zahteva ne le dokazovanje dejstev, ampak tudi analizo verjetnosti, da se bodo zgodili prihodnji dogodki (glede na člen 3(9) osnovne uredbe predvideni in neposredno grozeči dogodki), ki bodo ustvarili položaj, v katerem bi brez sprejetja protidampinških ukrepov nastala škoda. Na primer, pri odločanju glede obstoja grožnje škode morata instituciji preveriti, ali je na trgu Unije znatno povečana stopnja dampinškega uvoza, „ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza“ (člen 3(9), drugi pododstavek, točka (a), osnovne uredbe).

166. Jasno je, da taka prospektivna analiza vključuje določene negotovosti v zvezi z nastopom prihodnjih dogodkov, vendar zajema tudi tveganje, da bodo gospodarski subjekti iz tretjih držav izpostavljeni sprejetju samovoljnih ukrepov izključno protekcionistične narave.<sup>28</sup>

167. Čeprav je po mojem mnenju glede na polje proste presoje, ki ga imajo institucije, negotovosti na splošno mogoče dopustiti, je Sodišče že presodilo – in sicer na področju nadzora koncentracij, na katerem je prospektivna analiza nujna – da je treba tako analizo opraviti z „veliko pozornostjo“, ravno zato, ker gre za napovedovanje dogodkov, ki se bodo, če ne bo sprejeta nobena odločba, ki bi prepovedovala koncentracijo, bolj ali manj verjetno zgodili v prihodnosti.<sup>29</sup>

168. Po mojem mnenju je treba v tem kontekstu razumeti to, kako instituciji v obravnavanem primeru upoštevata podatke, zbrane po obdobju preiskave. Šlo je namreč za presojo, ali so bile v času sprejemanja sporne uredbe napovedi iz začasne uredbe glede verjetnosti nastopa dogodkov, ki bi povzročili, da bi se grožnja škode uresničila, če se ne bi sprejeli zaščitni ukrepi, potrjene.

169. To preverjanje je zahtevalo upoštevanje podatkov iz časa po obdobju preiskave, da se instituciji na dan sprejetja sporne uredbe ne bi opirali samo na napovedi na podlagi gospodarskih podatkov, starejših od enega leta.<sup>30</sup>

170. Sicer je to v bistvu razvidno iz uvodne izjave 57 sporne uredbe, v kateri je Svet navedel, da v okviru grožnje škode preiskovalni organ „upravičeno lahko preveri, ali dogodki po koncu [obdobja preiskave] potrjujejo ugotovitve iz začasne faze o nevarnosti škode“.

171. Ta pristop se mi zdi popolnoma zakonit in ustrezen.

28 — Glej v zvezi s tem zlasti Soprano, R., „The Threat of Material Injury in Antidumping Investigations: a Threat to Free Trade“, *The Journal of World Investment & Trade*, št. 1, 2010, str. 9.

29 — Glej sodbo Komisija/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, točka 42).

30 — Naj spomnim, da je bil konec obdobja preiskave določen na 30. junij 2008, medtem ko je bila sporna uredba sprejeta 24. septembra 2009.

172. Kar zadeva zakonitost, člen 6(1) osnovne uredbe, ki se navezuje na preiskavo dampa in škode, res določa, da se „[i]nformacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, [...] običajno ne upoštevajo“.

173. Kot navajajo družba ArcelorMittal in drugi, je namen pravila iz člena 6(1) osnovne uredbe, v skladu s katerim se podatki iz časa po obdobju preiskave običajno ne upoštevajo, zagotovitev reprezentativnosti in zanesljivosti rezultatov preiskave z zagotavljanjem, da na podatke, na podlagi katerih se določata damping in škoda, ne vpliva ravnanje zadevnih proizvajalcev po začetku protidampinškega postopka.<sup>31</sup>

174. Vendar menim, da člen 6(1) osnovne uredbe z uporabo prislova „običajno“ – kot je Splošno sodišče v bistvu presodilo v nekaterih zadevah –institucijama dopušča, da upoštevata podatke iz časa po obdobju preiskave, in celo zahteva preučitev takih podatkov, če lahko ti razkrijejo nove dogodke, pri čemer predvidena uvedba protidampinške dajatve očitno ne bi bila ustrezna.<sup>32</sup>

175. Ker v takem primeru po eni strani preverjanje grožnje škode vključuje prospektivno analizo, po drugi pa mora biti obstoj take grožnje, tako kot obstoj dejanske škode, mogoče dokazati v času, ko se sprejema (začasni ali dokončni) zaščitni ukrep,<sup>33</sup> menim, da morata instituciji preveriti, ali so napovedi, ki izhajajo iz analize, opravljene v začasni uredbi, potrjene in je mogoče z njimi utemeljiti uvedbo te dokončne protidampinške dajatve.

176. S tega vidika in v okviru grožnje škode je torej po mojem mnenju institucijama ne le dovoljeno upoštevati podatke iz časa po obdobju preiskave, ampak se jima to upoštevande tudi močno priporoča.

177. Institucijama mora biti v tem okviru dovoljeno preveriti, ali so ti podatki dovolj reprezentativni in zanesljivi, in če ti podatki niso taki, morata pojasniti razloge za svoje dvome o tem in – glede na okoliščine – za popolno ali delno neupoštevanje teh podatkov.

178. V obravnavanem primeru iz spisa ni razvidno, da bi instituciji izrazili dvome o reprezentativnosti in zanesljivosti podatkov iz časa po obdobju preiskave, na katere sta se oprli.

179. Potem ko sta instituciji zakonito upoštevale podatke iz časa po obdobju preiskave, za katere sta menili, da so reprezentativni in zanesljivi, kar ni bilo prerekano, Splošnega sodišča ni mogoče grajati, ker je preverilo, ali sta ti instituciji pravilno presodili, da navedeni podatki potrjujejo napovedi iz začasne uredbe glede obstoja grožnje škode.

180. V nasprotju s tem, na kar – kot se zdi – opozarjajo pritožnice, namreč instituciji uporabe podatkov iz časa po obdobju preiskave ne moreta izvzeti iz sodnega nadzora Splošnega sodišča. Kot sem poudaril že v točki 64 zgoraj, mora ta nadzor vključevati zlasti nadzor nad razlago, ki jo v zvezi z gospodarskimi podatki podata instituciji, kar zajema preverjanje pravilnosti dokazov, ki sta jih upoštevale, njihovo zanesljivost in doslednost, pa tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke za presojo zapletenega položaja in ali lahko utemeljijo iz njih izpeljane sklepe.

181. Tak nadzor se mi zdi še posebej nujen pri prospektivni analizi, ki je potrebna za preučitev obstoja grožnje škode.<sup>34</sup>

31 — Glej v tem smislu zlasti sodbi Nanjing Metalink/Svet (T-138/02, EU:T:2006:343, točka 59) in Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet (T-192/08, EU:T:2011:619, točka 223).

32 — Glej v tem smislu zlasti sodbe Sinochem Heilongjiang/Svet (T-161/94, EU:T:1996:101, točka 88), Nanjing Metalink/Svet (T-138/02, EU:T:2006:343, točka 61) in HEG in Graphite India/Svet (T-462/04, EU:T:2008:586, točka 67).

33 — Glej v tem smislu zlasti sodbi Epichiriseon Metalleftikon, Viomichanikon kai Naftiliakon in drugi/Svet (C-121/86, EU:C:1989:596, točki 34 in 35) in Industrie des poudres sphériques/Svet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 90).

34 — Po analogiji s prospektivno analizo na področju nadzora koncentracij glej sodbi Komisija/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, točka 39) in Éditions Odile Jacob/Komisija (T-471/11, EU:T:2014:739, točka 136).

182. Priznavam, kot trdi Svet, da se lahko instituciji zmotita glede prihodnosti, ne da bi nujno napačno uporabili pravo ali storili očitno napako pri presoji.

183. Vendar ko ti instituciji pravilno upoštevata podatke iz časa po obdobju preiskave, da bi dokazali obstoj grožnje škode in uvedli dokončno protidampinško dajatev, pa mora imeti Splošno sodišče možnost, da se prepriča, da je s temi podatki mogoče pravno zadostno potrditi napovedi, na podlagi katerih je Komisija sprejela začasne zaščitne ukrepe.

184. Zato menim, da Svetu, ko mora sprejeti uredbo o uvedbi dokončne protidampinške dajatve, vendarle – če podatki iz časa po obdobju preiskave ne potrjujejo prospektivne analize, ki jo je Komisija opravila v okviru začasne uredbe – ni dovoljeno, kot zatrjuje, uporabiti njegovo polje proste presoje, da bi ugotovil obstoj grožnje škode in sprejel dokončno protidampinško dajatev.

185. To prepričanje temelji na več preudarkih.

186. Prvič, kot je bilo navedeno že v točki 173 zgoraj, obstoj grožnje škode, tako kot obstoj dejanske škode, mora biti mogoče dokazati v času, ko se sprejema zaščitni ukrep, naj bo ta začasni ali dokončni. Če dokazi ne omogočajo potrditve prvotnih napovedi Komisije, se zdi nastanek znatne škode oddaljen in se torej uvedba dokončnih protidampinških dajatev ne zdi utemeljena.

187. Drugič, spomniti je treba, da se s členom 3(9) osnovne uredbe zahteva, da ugotovitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih, in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti, ter da mora biti sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, jasno predvidena in neposredno grozeča.

188. Nazadnje in tretjič, če bi se pritrdilo tezi Sveta, bi to na koncu pomenilo, da bi se institucijama podelila pravica do sprejemanja samovoljnih, izključno protekcionističnih zaščitnih ukrepov. Z osnovno uredbo pa se ne prepoveduje damping, ampak je z njo prepovedan samo damping, ki povzroča znatno škodo industriji Unije ali grozi s povzročitvijo take škode. Zato menim, da če na podlagi dokazov ni mogoče z dovolj veliko verjetnostjo sklepati, da obstaja grožnja znatne škode, morata instituciji, tudi v fazi sprejemanja dokončne protidampinške uredbe, preprosto iz tega izpeljati posledice in se vzdržati sprejetja dokončnih zaščitnih ukrepov, ki so bili prvotno predvideni.

189. V teh okoliščinah menim, da Splošno sodišče ni kršilo niti člena 3(9) niti člena 6(1) osnovne uredbe, s tem ko je pri nadzoru nad zakonitostjo ugotovitve institucij glede obstoja grožnje škode upoštevalo podatke iz časa po obdobju preiskave, ki sta jih ti instituciji tudi upoštevali v sporni uredbi.

190. Zdaj je treba preučiti, ali je Splošno sodišče, kot zatrjujejo družba ArcelorMittal in drugi, napačno uporabilo pravo, ko je preverilo presojno institucij v zvezi s preučitvijo štirih dejavnikov, naštetih v členu 3(9) osnovne uredbe.

c) Napačna uporaba prava Splošnega sodišča pri nadzoru nad presojno institucij v zvezi s preučitvijo štirih dejavnikov, naštetih v členu 3(9) osnovne uredbe

191. V členu 3(9), drugi pododstavek, osnovne uredbe so naštetih štiri neizčrpnih dejavniki, ki jih morata preučiti instituciji pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode.

192. Kot je Splošno sodišče povzelo v točki 70 izpodbijane sodbe, ti dejavniki zajemajo razvoj dampinškega uvoza (člen 3(9), drugi pododstavek, točka (a)), razpoložljivost prostih zmogljivosti izvoznikov (točka (b)), cene dampinškega uvoza (točka (c)) in raven prostih zalog zadevnega izdelka (točka (d)).

193. V členu 3(9), tretji pododstavek, osnovne uredbe je pojasnjeno, da nobeden od dejavnikov ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dumpinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.

194. Kot je Splošno sodišče poudarilo v točki 70 izpodbijane sodbe, sta v obravnavanem primeru instituciji preučili prve tri dejavnike, ker je Svet v bistvu menil, da raven zalog za analizo grožnje škode ni odločilna.

i) Napačna uporaba prava v zvezi s preučitvijo prvega dejavnika (člen 3(9), drugi pododstavek, točka (a), osnovne uredbe)

– Preudarki Splošnega sodišča

195. V zvezi s *prvim* dejavnikom, ki sta ga upoštevali instituciji in ga je preučilo Splošno sodišče, je to v točki 72 izpodbijane sodbe najprej spomnilo na napovedi Komisije, potrjene v sporni uredbi, v skladu s katerimi „se bo tržni delež dampinškega kitajskega uvoza povečal [in] bo pritisk tega dampinškega uvoza na trg [Unije] verjetno bistveno poveča[n]“

196. Vendar je Splošno sodišče opozorilo, da se je v skladu s podatki, navedenimi v sporni uredbi, obseg uvoza s poreklom iz Kitajske v obdobju po obdobju preiskave z absolutnega vidika močno zmanjšal (za 24,6 %), medtem ko se je v tem obdobju tržni delež, ki ustreza navedenemu uvozu, z relativnega vidika povečal le malo, in sicer za 0,7 odstotne točke (točka 73 izpodbijane sodbe).

197. Na koncu svojega razlogovanja je Splošno sodišče presodilo, da obstaja torej občutna razlika med napovedmi Komisije v fazi začasne uredbe in gospodarskimi podatki za obdobje po obdobju preiskave, ki jih je Svet upošteval v okviru sporne uredbe. Potem ko je spomnilo, da v skladu s členom 3(9) osnovne uredbe prvi dejavnik zahteva znatno povečano stopnjo dampinškega uvoza, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza, je ugotovilo, da trditve Sveta v sporni uredbi, v skladu s katerimi se je uvoz iz Kitajske v obdobju po obdobju preiskave relativno gledano „rahlo povečal“, ne podpirajo ugotovitve, da je v obravnavani zadevi obstajala možnost „bistvenega“ povečanja dampinškega uvoza. Poleg tega je Splošno sodišče na povečanje tržnega deleža uvoza s poreklom iz Kitajske za 0,7 odstotne točke pokazalo z vidika zmanjšanja tržnega deleža, ki je ustrezal izdelkom industrije Unije, za 0,1 odstotne točke v obdobju po obdobju preiskave (točka 78 izpodbijane sodbe).

198. Zato je Splošno sodišče sklenilo, da prvi dejavnik kaže neskladnosti med napovedmi Komisije, ki jih je Svet potrdil v sporni uredbi, in upoštevnimi podatki za obdobje po obdobju preiskave (točka 91 izpodbijane sodbe).

– Povzetek trditev družbe ArcelorMittal in drugih

199. Družba ArcelorMittal in drugi v bistvu trdijo, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da je Svet kršil člen 3(9) osnovne uredbe, ker se je omejilo na ugotavljanje neskladnosti, in ne očitne napake pri presoji v zvezi z obsegom uvoza iz Kitajske. Zatrjujejo tudi, da Splošno sodišče ni preučilo dela presoje iz uvodne izjave 68 sporne uredbe in da ni bila njegova naloga ugotavljati, ali je bila stopnja povečanja tržnega deleža dampinškega uvoza „zadostna“.

– Presoja

200. Trditve družbe ArcelorMittal in drugih je treba po mojem mnenju zavrnilo.



201. Najprej, kot je izrecno poudarjeno v točki 92 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče med drugim glede na „vse navedeno“ v zvezi s preučitvijo treh dejavnikov, na podlagi katerih je bilo mogoče odločiti o obstoju grožnje škode, ugotovilo, da je Svet kršil člen 3(9) osnovne uredbe.
202. Družba ArcelorMittal in drugi torej napačno razlagajo izpodbijano sodbo, ko trdijo, da se je Splošno sodišče za ugotovitev, da je Svet kršil člen 3(9) osnovne uredbe, oprlo izključno na neskladnosti v zvezi s prvim dejavnikom, ki se nanaša na obseg uvoza.
203. Dalje, kot sem že navedel, sodni nadzor, za katerega je pristojno Splošno sodišče, vključuje nadzor nad razlago gospodarskih podatkov, ki sta jih upoštevali instituciji, kar zajema preverjanje doslednosti dokazov in tega, ali lahko ti dokazi utemeljijo iz njih izpeljane sklepe.
204. Preizkus, ki ga mora opraviti Splošno sodišče, se zato seveda ne nanaša izključno na očitno napako pri presoji, ki naj bi jo vsebovala sporna uredba, ampak tudi, med drugim, na pravno opredelitev dejstev. Poleg tega Splošnemu sodišču nikakor ni treba ugotoviti določene vrste napake, kot je očitna napaka pri presoji, v povezavi z vsakim izmed posamično obravnavanih dejavnikov, da bi eventualno ugotovilo kršitev člena 3(9) osnovne uredbe. Nasprotno, taka napaka lahko izhaja iz skupne preučitve vseh dejavnikov, ki so bili upoštevani.
205. Poleg tega Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, s tem ko je spomnilo na besedilo člena 3(9) osnovne uredbe v zvezi s prvim dejavnikom, v katerem je v bistvu navedeno, da mora biti verjetno povečanje dampinškega uvoza bistveno, in s tem ko je preverilo, ali dokazi, vključno s podatki iz časa po obdobju preiskave, ki jih je uporabil Svet, podpirajo ugotovitev te institucije v sporni uredbi.
206. Nazadnje, kar zadeva trditev o neobstoju obrazložitve v zvezi z nekaterimi odlomki uvodne izjave 68 sporne uredbe, je treba pojasniti, da je Svet v tej uvodni izjavi navedel, da bi se „stopnja kitajskega uvoza lahko štela kot element nevarnosti škode, tudi če bi se obseg začel sorazmerno zmanjševati bolj, kot bi se zmanjševala potrošnja, saj je že sama prisotnost velikega obsega poceni kitajskega blaga ob hkratnem zmanjševanju potrošnje močno negativno vplivala na splošno raven cen na trgu“. Svet je dodal, da „[v] vsakem primeru o obstoju nevarnosti škode ne more odločati noben posamezni dejavnik iz člena 3(9) osnovne uredbe. Zato se morajo upoštevati vsi dejavniki skupaj“.
207. Res je, kot navajajo družba ArcelorMittal in drugi, da izpodbijana sodba ne vsebuje nobene presoje v zvezi s temi odlomki zadevne uvodne izjave sporne uredbe, medtem ko je Splošno sodišče svoje razlogovanje oprlo na druge dele iste uvodne izjave, med njimi zlasti na dele, ki se nanašajo na podatke iz časa po obdobju preiskave.
208. Vendar ne verjamem, da lahko ta delna opustitev Splošnega sodišča pripelje do razveljavitve izpodbijane sodbe.
209. Kar zadeva zadnji del uvodne izjave 68 sporne uredbe, ki se navezuje na razlago člena 3(9) osnovne uredbe, po mojem mnenju Splošno sodišče ni imelo nobene posebne obveznosti odgovoriti na ta del, saj o kršitvi tega člena Sveta nikakor ni sklepalo zgolj na podlagi neskladnosti, povezanih s tem, kako sta instituciji presodili prvi dejavnik.
210. Kar zadeva odlomek neposredno pred tem zadnjim delom uvodne izjave 68 sporne uredbe, je že iz njegovega besedila razvidno, da je šlo zgolj za teoretično hipotezo – kot kaže uporaba pogojnega naklona glagola „moči“ – ki je bila navedena že v fazi začasne uredbe in predstavljena kot morebiten element grožnje škode v prihodnosti.

211. Čeprav je res, da mora Splošno sodišče obrazložiti svoje odločbe, pa te obveznosti ni mogoče razlagati tako, da mora tudi podrobno odgovoriti na vse trditve, ki jih je navedla stranka, predvsem če te niso bile dovolj jasne in natančne in niso bile ustrezno podprte s podrobnimi dokazi.<sup>35</sup> Ker mora grožnja škode temeljiti na dejstvih ter predvideni in neposredno grozeči spremembi okoliščin, družba ArcelorMittal in drugi pa nikakor ne zatrjujejo, da so bili navedeni podrobni dokazi o tej hipotezi, zlasti v okviru upoštevanja podatkov iz časa po obdobju preiskave, ki sta jo opravili instituciji, ali pred Splošnim sodiščem, se mi ne zdi, da je moralo to posebej upoštevati navedeno hipotezo, ko je preverilo, ali je analiza gospodarskih podatkov, ki sta jo instituciji opravili v zvezi s prvim dejavnikom, določenim v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (a), osnovne uredbe, dovolj prepričljiva.

212. Zato predlagam, naj se očitek družbe ArcelorMittal in drugih v zvezi z navedenim dejavnikom zavrne.

ii) Napačna uporaba prava v zvezi z drugim dejavnikom, določenim v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe

213. *Drugi* dejavnik, določen v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe, se nanaša na „dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dumpinškega izvoza [...], pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz“.

– Preudarki Splošnega sodišča

214. Splošno sodišče je v točki 79 izpodbijane sodbe najprej navedlo, da sta instituciji analizirali razpoložljivost prostih proizvodnih zmogljivosti – v ožjem pomenu – kitajskih izvoznikov in tveganje za preusmeritev kitajskega izvoza na trg Unije.

215. Nato je v točki 81 izpodbijane sodbe spomnilo, da morata instituciji pri ocenjevanju tveganja za preusmeritev izvoza na Unijo poleg obstoja drugih izvoznih trgov upoštevati tudi morebiten razvoj notranje potrošnje v državi izvoznici.

216. Potem ko je Splošno sodišče navedlo, da je Komisija v začasni uredbi predvidela – kar je Svet v sporni uredbi potrdil brez navedbe dodatnih elementov – da je mogoče pričakovati, da bo velik delež novoustvarjene presežne zmogljivosti na Kitajskem usmerjen v evropski trg (točka 82 izpodbijane sodbe), je poudarilo, da instituciji „v analizi nista upoštevali ‚dostopnost[i] drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz‘, kot to zahteva člen 3(9) osnovne uredbe“. Čeprav je Splošno sodišče pojasnilo, da je Komisija Združene države, Alžirijo in Južno Korejo navedla zato, da bi prikazala, kolikšne deleže predstavljajo te države v kitajskem skupnem izvozu, in da je omenila, da je treba pričakovati bistveno krčenje zlasti trga ZDA, je vseeno opozorilo, da „[v] zvezi z razvojem teh trgov in njihovo morebitno zmožnostjo absorpcije dodatnega izvoza niso bili predloženi nobeni natančni podatki“. Dodalo je, da „če [...]so se, kot trdita instituciji, proizvodne zmogljivosti na Kitajskem in obseg izvoza povečali (uvodna izjava 118časne uredbe), sočasno pa se je, kot je razvidno iz uvodne izjave 119časne uredbe, povečal tudi delež zgoraj navedenih držav v skupnem kitajskem izvozu, to pomeni, da se je povečal tudi obseg izvoza v te tri države“. Splošno sodišče je tudi menilo, da je treba ugotovitev Komisije glede usmeritve izvoza v evropski trg obravnavati z vidika tega, da sta instituciji napovedali bistveno krčenje povpraševanja na trgu Unije, tega elementa pa v analizi institucij ni (točka 83 izpodbijane sodbe).

35 — Glej zlasti sodbi Technische Glaswerke Ilmenau/Komisija (C-404/04 P, EU:C:2007:6, točka 90) in Lafarge/Komisija (C-413/08 P, EU:C:2010:346, točka 41).

217. Nazadnje, Splošno sodišče je v točkah 84 in 85 izpodbijane sodbe poudarilo, da se instituciji nikjer nista sklicevali, prvič, na kitajski notranji trg in njegov morebiten učinek na zmožnost absorpcije dodatnih proizvodnih zmogljivosti, in drugič, na sočasno izginotje ruskih in ukrajinskih konkurentov, ki so bili najbližji v smislu cen in so od leta 2006 obremenjeni s protidampinško dajatvijo, to je na izginotje, ki bi lahko vsaj delno obrazložilo povečanje deleža kitajskega izvoza, namenjenega v Unijo, v obravnavanem obdobju.

218. Zato je Splošno sodišče sklenilo, da je analiza institucij v zvezi z drugim dejavnikom „pomanjkljiv[a] glede upoštevnih elementov“ (točka 91 izpodbijane sodbe).

– Povzetek trditev družbe ArcelorMittal in drugih

219. Družba ArcelorMittal in drugi v bistvu navajajo, da Splošno sodišče ni ovrгло ugotovitev iz točke 117 začasne uredbe, v skladu s katerimi je bila na Kitajskem na voljo velika zmogljivost, kar je zadoščalo za sklep, da so zahteve drugega dejavnika, določenega v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe, izpolnjene. Splošno sodišče naj bi v točki 84 izpodbijane sodbe tudi napačno presodilo, da je analiza institucij pomanjkljiva, ker nista preučili zmožnosti kitajskega notranjega trga za absorpcijo dodatne proizvodne zmogljivosti. Vendar naj bi bila taka analiza opravljena v uvodnih izjavah 69 in 70 sporne uredbe. Nazadnje, od institucij naj bi se zahtevalo, da zagotovita „natančne podatke“ glede zmožnosti drugih izvoznih trgov za absorpcijo dodatnega izvoza, kar naj v členu 3(9) osnovne uredbe ne bi bilo zahtevano, prav tako pa naj ne bi bili zahtevani razlogi za povečan dampinški izvoz v Unijo.

– Presoja

220. Drugi dejavnik iz člena 3(9) osnovne uredbe po mojem mnenju zahteva preučitev v dveh fazah. Kar zadeva prvo fazo, morata instituciji preveriti, ali obstaja „dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dumpinškega izvoza“. V okviru te prve faze instituciji preverita, ali je lahko sedanja proizvodna zmogljivost, ki je „prosto dostopna“, ali neizbežno in znatno povečanje te zmogljivosti v državi izvoznici posledica razvoja povpraševanja v tej državi. V drugi fazi morata instituciji, če je znatno povečan izvoz verjeten, „upošteva[ti] dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo [ta] dodaten izvoz“.

221. Zato v nasprotju s tem, kar zatrjujejo družba ArcelorMittal in drugi, zgolj to, da je v državi izvoznici prosto dostopna velika zmogljivost, ni dovolj za sklep, da so zahteve tega dejavnika izpolnjene; potrebno je še, da ta zmogljivost „nakazuje verjetnost znatno povečanega dumpinškega izvoza“ na trg Unije. Posledično je okoliščina, da Splošno sodišče ni ovrгло ugotovitve iz uvodne izjave 117 začasne uredbe, brezpredmetna.

222. Nasprotno pa po mojem mnenju ArcelorMittal in drugi pri izpodbijanju točke 85 izpodbijane sodbe upravičeno trdijo, da razlogi za povečan izvoz niso pomembni za preverjanje, ali so izpolnjene zahteve dejavnika iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe.

223. Kljub temu to, da je Splošno sodišče v zvezi s tem napačno uporabilo pravo, nima posledic za veljavnost drugih presoj, na podlagi katerih je ugotovilo, da instituciji nista upoštevali vseh upoštevnih dokazov v povezavi s preučitvijo drugega dejavnika za odločanje o obstoju grožnje škode.

224. Njegova presoja tega dejavnika namreč temelji predvsem na ne dovolj natančni analizi institucij v zvezi s preučitvijo zmogljivosti trgov, ki niso trg Unije, za absorpcijo dodatnega izvoza iz Kitajske in na učinku kitajskega domačega povpraševanja.

225. Glede prvega vidika pa je po mojem mnenju Splošno sodišče pravilno presodilo, da sta bili instituciji v obravnavanem primeru dolžni zagotoviti natančne podatke o razvoju trgov Združenih držav, Alžirije in Južne Koreje ter o njihovi morebitni zmožnosti absorpcije dodatnega izvoza.

226. Po eni strani že iz besedila točke 83 izpodbijane sodbe izhaja, da Splošno sodišče v nasprotju z zatrjevanjem družbe ArcelorMittal in drugih ni zahtevalo, da instituciji preverita vse mogoče ali predstavljive izvozne trge. Očitalo jima je samo, da nikakor nista predložili natančnih podatkov v zvezi s temi tremi trgi, čeprav sta jih na splošno omenjali v začasni in sporni uredbi. Po drugi strani morata instituciji v okviru prospektivne analize grožnje škode, ko omenjata določene izvozne trge, predložiti dovolj natančne podatke o razvoju teh trgov in njihovi zmožnosti absorpcije dodatnega izvoza dampinškega blaga. Potem ko opredelita navedene trge, namreč samo pod tem pogojem njuna analiza „upoštevata“ te izvozne trge – v smislu člena 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe – kot tržišča, ki so lahko alternative trgu Unije za dodaten izvoz zadevnega izdelka. Ti podatki se lahko nanašajo med drugim na izvozne strategije zadevnih proizvajalcev, razvoj povpraševanja na teh drugih izvoznih trgih ali tudi obstoj ukrepov trgovinske zaščite na teh drugih trgih.

227. Kot pa je Splošno sodišče v bistvu presodilo v točki 83 izpodbijane sodbe – ne da bi bilo to prerekano – če je iz začasne in sporne uredbe razvidno, da se je v obravnavanem obdobju delež treh zgoraj navedenih trgov v skupnem kitajskem izvozu povečal, je iz tega logično sklepati, da se je povečal tudi obseg kitajskega izvoza na te trge. V teh okoliščinah bi morali biti instituciji zmožni zagotoviti dovolj natančne podatke, da bi lahko v okviru svoje prospektivne analize vseeno ugotovili, kot sta, da bo presežna ali nova kitajska proizvodna zmogljivost usmerjena bolj v evropski trg, kar bo pomenilo grožnjo škode industriji Unije.

228. Kar zadeva učinek kitajskega domačega povpraševanja, družba ArcelorMittal in drugi po mojem mnenju zgolj izpodbijajo presojo dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, ne da bi zatrjevali ali, *a fortiori*, dokazali izkrivljanje teh dokazov. Ti očitki torej niso dopustni.

229. Vsekakor se zdi, da je bilo – z izjemo splošnih preudarkov o kitajskem domačem povpraševanju v uvodni izjavi 70 sporne uredbe, ki so bili navedeni v odgovor na pripombe nekaterih kitajskih proizvajalcev v postopku preiskave – sklepanje institucij tako, da kitajsko povpraševanje ni obstajalo, saj mu dejansko nista namenili nobenega dela uvodnih izjav od 117 do 119 začasne uredbe, ki je bila potrjena s sporno uredbo. Niti družba ArcelorMittal in drugi niti Svet pa ne izpodbijajo tega, da, kot je Splošno sodišče v bistvu ugotovilo v točki 81 izpodbijane sodbe, (objektivna) preučitev dejavnika iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe zahteva analizo razvoja notranje potrošnje v državi izvoznici. Zato je po mojem mnenju Splošno sodišče v točki 84 izpodbijane sodbe institucijama upravičeno očitalo, da se nista sklicevali na morebiten učinek kitajskega notranjega trga na zmožnost absorpcije dodatnih proizvodnih zmogljivosti.

230. Predlagam torej, naj se zatrjevana napačna uporaba prava v zvezi z drugim dejavnikom, določenim v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (b), osnovne uredbe, ki jo navajajo družba ArcelorMittal in drugi, zavrne.

iii) Napačna uporaba prava v zvezi s tretjim dejavnikom, določenim v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe

– Preudarki Splošnega sodišča

231. Splošno sodišče je izpolnjevanje zahtev dejavnika iz člena 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe preučilo v točkah od 86 do 90 izpodbijane sodbe.

232. Splošno sodišče je v točki 86 izpodbijane sodbe najprej spomnilo, da je Komisija v začasni uredbi trdila, da ni nobenega razloga za sklepanje, da v gospodarskem okolju, za katero je značilno veliko krčenje povpraševanja, morda obstaja nagnjenost k povišanju nizkih cen, temveč da bodo, nasprotno, te še naprej ostale nizke in da bodo med drugim tako nizke cene verjetno izkoriščene za znižanje cen, ki jih ponujajo proizvajalci Unije, kar bo povzročilo negativni učinek v smislu zmanjšanja obsega in nižjih cen.

233. Nato je Splošno sodišče v točki 87 izpodbijane sodbe navedlo, da podatki iz časa po obdobju preiskave kažejo, da so se v nasprotju s trditvami Komisije cene uvoza s poreklom iz Kitajske v kontekstu krčenja trga Unije močno povišale, saj je iz razpoložljivih podatkov razvidno, da so se cene tega uvoza v obdobju po obdobju preiskave zvišale za več kot 35 %, medtem ko so se sočasno cene industrije Unije povišale za 18,7 %.

234. V točki 88 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče opozorilo, da Svet ni navedel pojasnil za nasprotovanje med navedbami v začasni uredbi in elementi, ki izhajajo iz podatkov iz časa po obdobju preiskave. Kot je poudarilo, čeprav je Komisija to zvišanje cen res pripisal zvišanju cen surovin, pri čemer je do zadnjenedenega zvišanja prišlo oktobra 2008, ni navedel nobene dodatne natančne opredelitve ali obrazložitve glede razvoja cen surovin in stroškov energije za obdobje po obdobju preiskave.

235. Splošno sodišče je v točki 90 izpodbijane sodbe menilo, da ta okoliščina, tudi če je to razlog za zvišanje cen, vsekakor ne podpira ugotovitev Komisije v zvezi z negativnim učinkom zelo nizkih cen uvoza s poreklom iz Kitajske na cene in obseg industrije Unije. V zvezi s tem je Splošno sodišče presodilo, da glede na podatke iz časa po obdobju preiskave iz dejstev obravnavanega primera ni razvidno, da bi se merilo, določeno v členu 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe, lahko štelo za izpolnjeno. Poudarilo je tudi, da se je tržni delež industrije Unije v obdobju po obdobju preiskave zmanjšal le za 0,1 odstotne točke.

236. Poleg tega je Splošno sodišče zavrnilo trditev Sveta, da obstaja „vzporednost“ v gibanju cen, pri čemer je opozorilo še, da se je razlika med prodajnimi cenami industrije Unije in cenami uvoza s poreklom iz Kitajske v obdobju po obdobju preiskave občutno zmanjšala (točka 89 izpodbijane sodbe).

237. Na podlagi tega je Splošno sodišče sklenilo, da preučitev tretjega dejavnika kaže neskladnosti med napovedmi Komisije, ki jih je Svet potrdil v sporni uredbi, in upoštevni podatki za obdobje po obdobju preiskave (točka 91 izpodbijane sodbe).

– Povzetek trditev družbe ArcelorMittal in drugih

238. Družba ArcelorMittal in drugi Splošnemu sodišču v bistvu očitajo, da je v točkah od 87 do 90 izpodbijane sodbe s svojo presojo dejstev nadomestilo presojo institucij, ne da bi upoštevalo okoliščino, da tudi če so proizvajalci Unije po obdobju preiskave zvišali svoje cene in ohranili svoj tržni delež, je dobičkonosnost industrije Unije v istem obdobju precej upadla, kar je kazalo, da se je dejansko izvajal pritisk na cene. Poleg tega družba ArcelorMittal in drugi, čeprav priznavajo, da so podatki iz časa po obdobju preiskave kazali, da so se po obdobju preiskave cene uvoza in cene proizvajalcev Unije zvišale, Splošnemu sodišču očitajo, da ni upoštevalo, da je bilo to zvišanje posledica zvišanja cen surovin in da s takim zvišanjem vsekakor ni bilo odpravljeno nelojalno nižanje cen zaradi uvoza, ki je bilo še naprej obsežno, kot sta ugotovili instituciji.

– Presoja

239. Po mojem mnenju trditev družbe ArcelorMittal in drugih ni mogoče sprejeti.

240. Spomniti je treba, da v okviru grožnje škode dampinški uvoz kljub svoji ceni (še) ni povzročil škode industriji Unije.

241. V členu 3(9), drugi pododstavek, točka (c), osnovne uredbe se od institucij zahteva, da preučita, „ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu“.

242. Cene nadaljnega uvoza, na katerega se nanaša ta člen, morajo biti torej določene na tako raven, da bi lahko znatno pritiskale na cene industrije Unije ali da se te ne bi mogle občutno zvišati in da je mogoče napovedati povpraševanje po nadaljnjem uvozu.

243. V tem okviru poudarjam, da družba ArcelorMittal in drugi priznavajo, da so se tako cene uvoza s poreklom iz Kitajske kot cene industrije Unije po obdobju preiskave zvišale, vendar menijo, da so cene uvoza vseeno pritiskale na cene industrije Unije, ker je dobičkonosnost te industrije občutno upadla.

244. S takimi trditvami se Sodišču predlaga, naj ponovno presodi dejstva, kar ne spada v njegovo pristojnost v okviru pritožbe.

245. Okoliščina, ki jo poudarjajo družba ArcelorMittal in drugi, in sicer da je kljub zvišanju cen, ki je nastopilo v obdobju po obdobju preiskave, še naprej potekalo nelojalno nižanje cen zaradi uvoza s poreklom iz Kitajske, je poleg tega neločljivo povezana z dejstvom, da se ta uvoz izvaja po nižjih cenah od tistih, ki jih ponuja industrija Unije. Ta okoliščina, še posebej če se je razlika med cenami zmanjšala in gre za preučitev grožnje škode, ne omogoča, da bi se v okviru prospektivne analize, ki jo je treba opraviti glede na tretji dejavnik iz člena 3(9), drugi pododstavek, osnovne uredbe, ugotovilo, ali je verjetno, da se bo zgodil nadaljnji uvoz na trg Unije po takih cenah, da bodo te znatno pritiskale na cene industrije Unije ali tej industriji občutno preprečevale zviševanje njenih cen.

246. Poleg tega je že iz besedila točk 88 in 90 izpodbijane sodbe razvidno, da Splošno sodišče ni „prezrlo“ pojasnila Sveta, v skladu s katerim je bilo zvišanje cen uvoza s poreklom iz Kitajske posledica zvišanja cen surovin. Tudi ob predpostavki, da to drži, je Splošno sodišče v točki 90 izpodbijane sodbe zavrnilo možnost, da bi ta okoliščina v obravnavanem primeru (to je ob upoštevanju ugotovljenega zvišanja cen uvoza s poreklom iz Kitajske in cen industrije Unije) podpirala ugotovitev Komisije o obstoju negativnega učinka „zelo nizkih“ cen uvoza s poreklom iz Kitajske na cene industrije Unije.

247. Ne glede na navedbe, ki jih v zvezi s tem podajajo družba ArcelorMittal in drugi, Splošno sodišče po mojem mnenju ni s svojo presojo nadomestilo presoje institucij. V skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 63 do 67 zgoraj, je preverilo, ali gospodarski podatki iz časa po obdobju preiskave, ki sta jih uporabili instituciji, potrjujejo hipoteze, ki jih je Komisija predvidela v začasni uredbi in ki jih je Svet kljub zadevnim podatkom potrdil v sporni uredbi.

248. Tak sodni nadzor je toliko bolj utemeljen zaradi prospektivne preučitve, ki jo morata instituciji opraviti pri odločanju o obstoju grožnje škode v smislu člena 3(9) osnovne uredbe.

249. Zato predlagam, naj se očitki družbe ArcelorMittal in drugih, ki se nanašajo na napačno uporabo prava Splošnega sodišča pri preučitvi tretjega dejavnika iz člena 3(9), drugi pododstavek, osnovne uredbe, zavrnejo.

250. Iz vseh teh razlogov predlagam tudi, naj se tretji pritožbeni razlog Sveta ter drugi pritožbeni razlog in drugi del tretjega pritožbenega razloga družbe ArcelorMittal in drugih, ki se nanašajo na napačno razlago členov 3(9) in 6(1) osnovne uredbe ter napake pri preučitvi dejavnikov, povezanih z grožnjo škode, zavrnejo.

D – Četrty pritožbeni razlog Sveta: napačna uporaba prava Splošnega sodišča, ker naj bi to s svojo presojo gospodarskih dejavnikov nadomestilo presojo institucij

#### 1. Povzetek trditev strank

251. Svet ob podpori Italijanske republike trdi, da sta preučitev položaja industrije Unije in temu sledeča analiza obstoja grožnje škode zapleteni in gospodarske narave. Zato naj v skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče v okviru svojega sodnega nadzora ne bi moglo s svojo presojo zapletenih gospodarskih dejavnikov nadomestiti presoje institucij Unije. Splošno sodišče pa naj bi v izpodbijani sodbi storilo prav to, ko je selektivno razlagalo dokaze, nekaterim dejstvom pripisalo različno težo in prezrlo druge ugotovitve iz sporne uredbe. Splošno sodišče je po mnenju Sveta in Italijanske republike torej prekorajilo svoje pristojnosti.

252. Družba Hubei zlasti opozarja, da institucije pri zapletenih presojah dejstev in gospodarskih razmer sicer imajo široko diskrecijsko pravico, vendar pa take presoje niso izvzete iz sodnega nadzora.

#### 2. Analiza

253. Kot sem v teh sklepnih predlogih že večkrat pojasnil, nadzor, ki ga mora opraviti Splošno sodišče nad preučitvijo gospodarskih podatkov, ki sta jo opravili instituciji v okviru protidampinških ukrepov, vključuje nadzor nad razlago, ki jo v zvezi z gospodarskimi podatki podata instituciji, kar zajema preverjanje pravilnosti dokazov, ki sta jih upoštevali, njihovo zanesljivost in doslednost, pa tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke za presojo zapletenega položaja in ali lahko utemeljijo iz njih izpeljane sklepe.

254. Odločitev glede tega pritožbenega razloga Sveta, ki je zasnovan zelo splošno, je po mojem mnenju nujno odvisna od odločitve, ki bo namenjena prejšnjim pritožbenim razlogom. Z njim se konec koncev potrjujejo natančnejše trditve, ki so jih pritožnice podale zoper presojo Splošnega sodišča v zvezi s preučitvijo ogroženosti industrije Unije in dejavnikov za odločanje o grožnji škode v smislu člena 3(9) osnovne uredbe.

255. Ker menim, da teh pritožbenih razlogov ni mogoče sprejeti, predlagam, naj se zavrne tudi četrty pritožbeni razlog Sveta.

256. Ker torej po mojem mnenju ni mogoče sprejeti nobenega izmed pritožbenih razlogov, predlagam, naj se pritožbi v celoti zavrne.

#### VII – Stroški

257. Če pritožba ni utemeljena, Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških.

258. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

259. V skladu s členom 140(1) Poslovnika Sodišča države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.

260. Ker je družba Hubei predlagala, naj se stroški naložijo Svetu ter družbi ArcelorMittal in drugim, Sodišče pa mora po mojem mnenju ugotoviti, da pritožnice s svojimi razlogi niso uspele, predlagam, naj se pritožnicam poleg plačila lastnih stroškov naloži plačilo stroškov družbe Hubei.

261. Ker sta Komisija in Italijanska republika intervenirali v postopkih, nosita svoje stroške.

## VIII – Predlog

262. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj odloči tako:

- pritožbi se zavrneta;
- Svetu Evropske unije ter družbi ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. in drugim se naloži plačilo stroškov;
- Evropska komisija in Italijanska republika nosita svoje stroške.